

Dünyaya Başkaldırıyoruz

7.Sayı | Haziran '22 | 15 ₺

Dünyaya Başkaldırıyoruz

Dünyaya Başkaldırıyoruz
Kitap Dizisi
Sayı: 07
Haziran 2022

ISBN: 978-605-70149-9-3

Editör

Demet Demeter

Dergiye Ulaşabileceğiniz
Adresler

İstanbul

Şişli: Ayışığı Ekin Sanat Derneği
Merkez Mah. Hasat Sok.
Sebil Apt. No:9 K:4
Taksim: Mephisto
Beşiktaş: Mephisto
Kadıköy: Aram Kitabevi / İmge
Kitabevi / Mephisto

İzmir

Muhittin Adem Cd. No:32 Konak

Adana

Kuru Köprü Mah. Özler Cd.
No: 41 Özden İş Merkezi K:6 D:71
Seyhan

Kapak Tasarım

Sena Şat

Sayfa Düzeni

Delal Erol

Yeni Dönem Yayıncılık
Basın Dağıtım Eğitim Hizmetleri
Tanıtım Org.Tic.Ltd. Şti.

İskenderpaşa Mah. Sofular Cad.
No: 8/3 Fatih/İstanbul
Tel-Fax: 0 (212) 533 32 57

Baskı

Alesta Ajans Basım Medya ve Bilgi
Teknolojileri San.Tic.Ltd.Şti
Davutpaşa Cad. Güven İş Merkezi
No:83 D Blok D.349 Topkapı - İST
Tel: 0212 5012120
Sertifika No: 45526

Sitemizi
incelediniz mi?

İçindekiler

Çıkın	3
Özgürlük Bağışlanmaz Eylemle Kazanılır	4
Bugünden Çözmek	8
Vardık, Varız, Var Olacağız	14
Kadın İşçiler En Önde	16
Haberler.....	19
Bahar Eşittir Umut	28
Gün Birleşme Günü	29
Biz Değişirsek Dünya Değişir	30
Ölüm Meleği: Lyudmila Pavlichenko	31
6.40 Alarmı.....	34
Neyin Nöbeti Bu Kadınlar (!).....	36
Son Adam.....	38
Bir Anma, Bir İsyan ve Bin Kucaklaşma.....	41
Yoksulluk Nafakasının Kaldırılması	
Kadınları Eve Hapsedecek.....	42
Kadına Karşı Şiddeti Önlemede Haklarımız.....	44
Şiir.....	47
Açlığa Başkaldırıyoruz.....	48

İletişim

Sizin de söyleyecekleriniz var, biliyoruz. Bize üretimlerinizi ulaştırın, daha çok kadın sesimize ortak olsun.

gmail: dunyayabaskaldir@gmail.com

instagram: [@dunyayabaskaldir](https://www.instagram.com/dunyayabaskaldir)

twitter: [@DunyayaBskldr](https://twitter.com/DunyayaBskldr)

facebook: [Dünyaya Başkaldırıyoruz](https://www.facebook.com/DunyayaBasKaldiriyoruz)

web: dunyayabaskaldir.wixsite.com/kadin

çıkın

Merhaba Sevgili Kadınlar;
Okurlarımız;

Dünyaya başkaldıran kadınlar olarak yeni bir sayıda, 7. sayımızda buluşmuş olmanın mutluluğunu yaşıyoruz. Dünyaya Başkaldırıyoruz kadın dergisi siz okurlarımızın çeşitli katkılarıyla bugünlere geldi... Kimimiz yazılarını paylaştı, kimimiz dağıtım yapıp yeni yeni okurlara ulaştırdı. Daha da çoğaldık, çoğalmaya devam ediyoruz.

Baharın coşkusunu taşıdık sokaklara, eylemlere... Pek çok eylem, grev ve protestonun en önünde yer aldık. Tüm eylem alanlarında kapitalist sisteme başkaldırımızı haykırdık... Açlığa, yokluğa, yoksulluğa başkaldırdık. Ekmeğe, suya, elektriğe, doğalgaza, ulaşımaya, yediğimiz içtiğimiz, a'dan z'ye her şeye zam yapılmasına başkaldırdık! Kadına yönelik şiddete, cinayetlere, katliamlara başkaldırdık! Tüm bunların sebebi olan kapitalizme duyduğumuz öfkeyi bileedik her yerde.

İçinde yaşadığımız bu insanlık dışı, insani olmayan kapitalist sistemi değiştirme dönüştürme hareketlerinin hepsinde en öndeydik.

2022'in 8 Mart'ında yine bizler işçi ve emekçi kadınlar yıktık barikatları. Newroz'da yasaklanan alanlara sel olup aktık. İşçi ve emekçilerin mücadele, kavga günü olan 1 Mayıs'ta Taksim'in kızılığını kuşandık ve haykırdık devrim ve özgürlük sloganlarımızı.

...

Yaşanan zamlardan ve hayat pahalılığından yayın çıkaran bizler de etkilendik. Kağıda, boyaya, baskıya kısacası matbaa işlerine aşırı zam geldi. Bu nedenle birçok basılı yayın dijital yayına (internet yayıncılığına) dönüştü. Tüm bunlardan kaynaklı Dünyaya Başkaldırıyoruz Dergisi olarak teknik ve ekonomik nedenlerle biçim değişikliğine gitmek zorunda kaldık.

Dergimizin yeni biçimini de beğenerek okuyacağınızı umuyoruz. Bu sayımızda yine sizlere çeşitli konularda farklı yazarların yazılarıyla konuk oluyoruz. Severek okumanızı umuyoruz.

İyi okumalar...

Özgürlük Bağışlanmaz Eylemle Kazanılır

EDİLGEN DEĞİL ETKİN BİR GÜÇ

Kadınlar, dünyanın etkinliği olmayan gözleyicileri değil, etkin, yıkıcı, devrimci bir güçtür. Kadınları, ezilmişlikleri ve eşitsizlikleri karşısında, edilgen olarak gösteren anlayışların, gerçek durumu yansıtmadığını, temelsiz olduğunu defalarca gözlerin önüne serdik. Somut, güncel toplumsal olgu, kendi gelişmesi içinde daha çok dikkate alınır oldu.

Olgu kendi bütünlüğü içinde ele alınmadığı için, gerçek durum doğru olarak yansıtılmadı. Kadınlara yönelik baskı, şiddet, katliam, kadının nasıl ezildiği ayrıntılarına kadar ortaya kondu; fakat, buna karşı yükselen kadınların başkaldırısına daha ikincil planda yer verildi. Oysa çok iyi bilinen ve birçok yönüyle araştırılan yakın tarih, biz kadınların isyanlarıyla doludur. Kadınlar, kendilerine yapılanlara,

ezilmişliklerine, eşitsizliklerine sessiz kalmadılar. Seslerini, mücadeleyle, duyurdular. Dünya kadınların bu eylemleriyle çalkalandı. Kadınları dünya, toplum ve kendi konumları karşısında edilgen göstermek, tarihi yoksullaştırmaktır. Kadınların mücadelesi dışarıda tutulursa, geriye yoksul bir mücadele tarihi kalır. Kadınların nasıl etkin bir güç olduğunu, görmek için 19. yüzyıldan bu yana olan sosyal mücadeleler tarihine bakmak yeterli olacaktır. Kadınların mücadelesi yalnızca dünyayı ve tüm toplumu ilgilendiren sorunlarla sınırlı değildir. Bizler, kendi kurtuluş kavgamızın da etkin bir gücüyüz. Kadınlar olmadan devrim gerçekleşmez, devrim olmadan kadınlar kurtulamaz ifadesi, bizler için yalnızca soyut bir formülasyon değil, yakın tarihteki devrimlerin bir olgusu ve gerçeğidir. Zafere ulaşan toplumsal devrimler, kadınların kurtuluşunu ve işçi sınıfının kurtuluşunu içerir.

RADİKAL DÖNÜŞÜM

Şimdiye kadar, kadınların etkin bir güç oluşunu çeşitli yönleriyle ortaya koyduk. Kadın hareketini kendi gelişimi içinde analiz edersek, gerçek durumun bunun daha ilerisinde olduğunu görürüz. İleri nokta kadınların, kapitalizme ve erkek egemenliğine karşı verilen mücadelede, bu mücadele sürecinde gerçekleşen radikal dönüşümdür. Eylem iki yönlü dönüştürücü rol oynuyor: toplumu dönüştürmek ve bu eylemi yapanların kendilerini dönüştürmesi. Dönüşümü sağlayan eylem, mücadele işçi sınıfının kurtuluşu ve kadınların kurtuluşu hedeflidir. Mücadele bu bütünlükten koparıldığı zaman, kadınların mücadelesi kadın olmaktan ileri gelen sorunların çözümüne indirgenmiş olur. Kadınların mücadelesini bu dar sınırlara kapatmak, kadınların kurtuluşunu olanaksız hale getirir. Kadınların kurtuluşu politik mücadeleyi gerektirir. Politik mücadeleyse toplumun bir grubuna yönelik değil, toplumun tüm sınıf ve gruplarına yönelik olarak verilir. Bu bağlamda verilen mücadele ve yapılan eylemler özgürleştiricidir. Proletaryanın sınıf mücadelesi tarihi ve sosyalizm tarihi, ezilen ve sömürülenlerin politik mücadelesinin, kendilerini özgürleştirmesinin deneyimleriyle doludur. Sosyalizme geçişle birlikte, kadınların ulaştığı özgürlük derecesi, erkekler tarafından kadınlara hediye edilmedi. Kadınlar bu özgürlüğü devrimde etkin olarak yer alarak, eylem içinde, eylemle elde etti.

Yeni bir dünya kurma uğruna mücadelede kadınların ve diğer ezilenlerin, sömürülenlerin bilincinde radikal bir değişim oldu. Ulaşılan bilinç, basit bir protesto bilinci değil, yeni bir dünya kurma bilincidir. Kadınlar, dünyayı devrimci yoldan değiştirme uğruna verdikleri uzun süreli mücadeleden gerçek, zengin bir deneyime, ileri bir teorik-pratik

birikime dayanarak, devrimci politik örgütlenmeyle, yüksek devrimci bir bilinçle dünyayı değiştirecek denli hazır duruma geldiler. Bu mücadele çoktan başladı, sürüyor.

“Var olan, elde edilenlerden daha ilerisini elde etmek için, daha büyük çatışmalara girmek, adım başı çarpışmak ve bütün bunları göze almamız gerekiyor.”

İSYAN BİR SAVAŞTIR

Bu 8 Mart'a kadınların isyanı dendi. Biz, yapılan eyleme isyan diyoruz. Bu kavramı, gerçek politik ve pratik anlamıyla kullanıyoruz. Birçok çevreyse, bunu bilinçsizce kullanıyor, basit bir tepki olarak değerlendiriyor. Kadınların isyanı, yakın zamanda küresel çapta görüldüğü gibi, birçok ülkede ayrı ayrı da gerçekleşiyor. Türkiye ve Kürdistan'da ise sık sık gündeme geliyor. Şimdi isyanın gerçek anlamını verirse, kavramı politik ve pratik eylem açısından ele aldığımızda, isyan da bir savaştır. Bütün toplumsal-sınıfsal çatışmaları barışçı yoldan aşmak isteyenler, bu tanıma tepki göstereceklerdir. Ezilenlerin ve sömürülenlerin, ezen ve sömüren güce karşı isyanı bir savaştır. Bu, 20. yüzyılın başlarında ezilen ulusların, mesela İrlanda'nın isyanı sırasında tartışılmış ve bir savaş olduğu kabul edilmiştir. İsyân, ayaklanma bir savaştır. Bu, bir iç savaş olduğu gibi, ezilen ulusun ezen ulusa karşı bir savaşı da olabilir. Marksist-Leninist literatürde ayaklanma, iç savaş olarak tanımlanır. Demek ki,

isyan ve ayaklanmayı, genel olarak başkaldırıcıyı öznel olarak istediğiniz gibi kullanamazsınız. Kavramı, gerçek anlamıyla kullanmalıyız.

İSYAN BU TOPLUMA KARŞI BİR SAVAŞTIR

Kadın bu toplumda eziliyor ve sömürülüyor. Kurkusuz, kadın sadece bugünkü özel mülkiyet toplumunda ezilmiyor. Geçmişin tüm sınıflı toplumlarında eziliyordu. Ama artık eski toplumlar ortada yok. Kapitalist toplum, yerini aldığı toplumun tarihsel eleştirisini yapmıştır. Sosyalist toplum da, kapitalizmin yerini ona bıraktığı bir toplum olarak, kapitalizmin tarihsel eleştirisini yapmış olacak ve birçok yerde bu eleştiriyi yapmıştır. Şuan ele aldığımız toplum, bu toplumdur. Emekçi halkı, kadınları ezen bu sömürü ve baskı toplumdur.

Dolayısıyla ezilenleri ve sömürülenleri özgürleştiren toplumsal devrim, bugünkü özel mülkiyet toplumuna karşı verilebilir. Başka bir deyişle, devrim, egemen üretim biçimine karşı yürütülebilir. Ezilenleri, emekçileri baskı altında tutan ve onlarda insanca koşullara dair özlem yaratan bu toplumun kendisidir. Kadınlar özgürleşmeyi ancak bu topluma karşı kazanabilirler. O halde, kadınların isyanı, bu topluma

“Kadınlar özgürleşmeyi ancak bu topluma karşı kazanabilirler. O halde, kadınların isyanı, bu topluma yöneltmiş yıkıcı ve devrimci bir savaştır.”

“Ama sürecin gelişimini ve değişimini karşılayacak görüşler ileri sürebiliyorsak, o zaman, eylemci kitleler, görüşlerimizi maddi güce dönüştürür.”

yöneltmiş yıkıcı ve devrimci bir savaştır. Bu, bir iç savaştır. Tarihin en uzun iç savaşıdır. Özgürlük, bu savaştan doğar. Savaşın tarafımızdan kazanılmasıyla, elde edilir. Bu toplumun devrimci tarzda dönüştürülmesi, temel devrimci hedefdir. Güncel bir görevdir.

EYLEM TARAFINDAN SÜRÜKLENMEK

Feministler, savaşa karşı oldukları halde, nasıl kendi tercihleri dışında, bir savaş olan isyana başvurmak zorunda kalıyorlarsa, dolayısıyla kendi görüşlerini bir kenara atmak zorunda kalıyorlarsa, aynı biçimde devrimden yana olmadıkları halde -devrimci kavgadan bu yüzden uzaklaştılar- devrime akan eylemler tarafından, devrime doğru sürükleniyorlar.

Eylem yaparken, istedikleri şey, bir çatışma değil, barışçı, ılımlı, düzeni aşmayan taleplerini dile getirdikleri bir gösteridir. Onlar bu niyetle eyleme başlarken, işler hiç de istemedikleri bir noktaya çatışmaya varıyor. Böylece, bir kez daha kendi istekleri dışında kendilerini çatışmanın orta yerinde, hatta çatışmaya katılmış buluyorlar. Bunun böyle olmasının nedeni, içinde bulunduğumuz toplumsal koşullardır. Bunlar

“Ezilenlerin ve sömürülenlerin büyük amaçları ancak, mücadele var olan düzeyi aşip en ileri noktaya vardığında gerçekleşir.”

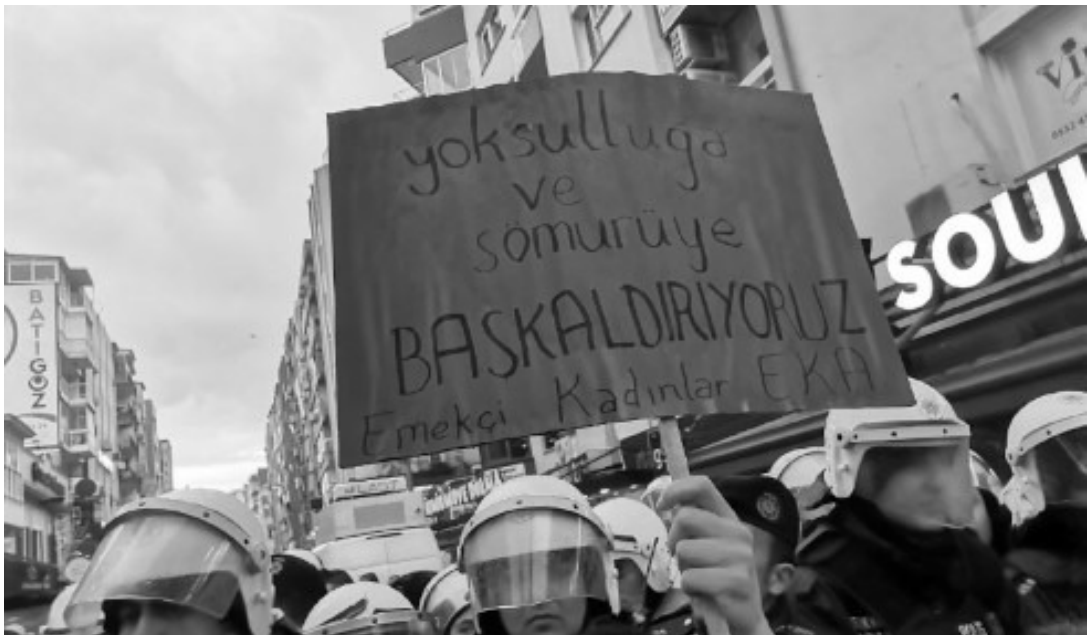
öyle koşullar ki, temelindeki çelişkilerin keskinleşmesiyle, daha şiddetli çatışmalara elverişli duruma geliyor. Bu koşullarda, bırakalım daha ilerisini, en sıradan bir hak elde etmek için bile, sistemle çatışmaya girmek gerekiyor. Kadınlar, sürekli olarak sistemle, onun kurumlarıyla çatışma içinde oldular ve hala çatışma içindeler. Hak adına kazanılan ne varsa hepsi büyük mücadelelerle elde edilmiştir. Var olan, elde edilenlerden daha ilerisini elde etmek için, daha büyük çatışmalara girmek, adım başı çarpışmak ve bütün bunları göze almamız gerekiyor. Kurtuluş yolu bu şekilde, ancak bu şekilde açılır.

Olayların karşılıklı etkileşimiyle yeni olaylar gelişirken, her eylem, yeni eylemlere yol açıyor. Şayet, görüşlerimiz gelişmeyi ve değişimi karşılamıyorsa, olanlara müdahale

edecek bir konumda değildir, olayların ardından sürükleniriz. Ama sürecin gelişimini ve değişimini karşılayacak görüşler ileri sürebiliyorsak, o zaman, eylemci kitleler, görüşlerimizi maddi güce dönüştürür. Kadınların eylemleri ve isyanı, Dünyaya Başkaldıran Kadınların görüşlerini hayata geçiriyor.

Feministlerin önlerine koydukları hedefler, o kadar sınırlı ki, büyük eylemlerin, kadınların ayaklanmasının çok gerisinde kalıyor. Başkaldırı sürekli eylem hali, daha büyük, kadınların kurtuluşunu ortaya koyan hedeflere yönelik yapılıyor. Büyük amaçlar olmadan, hiç kimse kadın hareketini bu kadar uzun süre sürdüremez. Yani, eyleme geçen kadınların düşüncesinde reformist-feminist harekete rağmen büyük amaçlar var. Kadınları harekete geçiren büyük amaçlardır.

Ezilenlerin ve sömürülenlerin büyük amaçları ancak, mücadele var olan düzeyi aşip en ileri noktaya vardığında gerçekleşir. Mücadelenin şiddetlenmesi ve en uç noktaya varması reformist hareketlerin en istemediği şeydir. Bu, daha büyük ve daha açık bir kapışma demektir. Gerçek, tam, eksiksiz özgürlük çaktırmadan gerçekleşmez. Sosyalizme çaktırmadan geçilmez.

Bugünden Çözmek

Sena Demir

Feministlerin en önemli ajitasyonu; “Kadın sorunu sınıflar-siyasetler üstüdür. Biz sorunu ertelemiyoruz, bugünden çözmek istiyoruz” söylemidir.

Sorunun nasıl sınıflar-siyasetler üstü olduğunu feminizm bir türlü ispatlayamamıştır, fakat kadınların insani duygularına ve geri bırakılan yanlarına yaslanarak, bir yanılısma yaratmıştır.

“Sınıflar-siyasetler üstüdür” derkenki hedef, kadın özgürlük mücadelesini sınıflar savaşımının dışındaymış gibi ortaya koyup, onun üzerinde küçük burjuva siyaseti egemen kılmak idi. Aslında bu mücadeleyi ve özgürlük anlayışını burjuva yasal sınırlara, onun kulvarına çekmenin yoluydu. Böylece yıllar içinde, küçük burjuva sol siyasetleri de arkasına takarak, marksist görüşleri burjuva

dar kafalılığı içinde yeniden yorumlamaya -siz bunu çarpıtmak ve devrimci içeriğini boşaltmak olarak okuyup, çalıştılar.

Anlamamız ve anlatmamız gereken şey, kadın sorunu için burjuvazi tarihsel rolünü oynamıştır; onun yapıp edeceği en büyük şey, sorunun gün yüzüne çıkacağı koşulları -isteyerek değil, mecbur kalarak- hazırlamaktı. Bu noktadan sonra burjuvazinin tüm tarihi, kadın emekçilerin, yoksulların mücadelesinin baskısı altında ileriye doğru bir adım atmaksa, ilk fırsatta iki adım geri gitmek biçimindedir. Kadın emekçilerin, özgürlük ve toplumsal eşitlik talepleri, başka bir yaşam arzuları kapitalist sınıfın varlığıyla, çıkarlarıyla çatışma ve uzlaşmazlık içindedir. Kapitalist dünyada kadınlar, en ucuzundan bir metadır ve burjuvazi bunu kay-

betmek istemez; bunun böyle kalması için tarihteki gerici direnişini sürdürür; erkeğin en geri bilincini diri tutmakta buna dahildir.

“Kapitalizm öncesinde de kadınlar ikinci sınıftı, ezilen cinsti,” sözünün arkasına sığınarak, ataerkilliği sınıflar olgusundan, özel mülkiyet ilişkilerinden ayırmakla işe başladılar. Ataerkilliği tek başına erkeğin, erkek olmasından ileri gelen, kendi başına bağımsız bir “sistem” haline dönüştürdüler ve böylece biri kadını doğrudan, ikincisi dolaylı olarak ilgilendiren iki sistem bulmuş oldular: Ataerkil-patriyarkal sistem ve kapitalist sistem. Buna göre, “patriyarkal sistem” önceki toplumsal sistemlerde olduğu gibi kapitalizmi de ele geçirir; evden başlamak üzere adım adım siyaset kurumlarını, çalışma alanlarını, devleti vb. ahtapot kollarıyla sarıp kapitalist sistem üzerinde baskı kurar, etkin olur. Hatta kimilerine göre, patriyarka sosyalizmi de ele geçirir. (Yani sınıflar tarihini, kapitalizm tarihini vs bilmesek, akşam yemeğinde bu ahtapotu yiyebiliriz!) O halde, kadınların kurtuluşu için sosyalizme varmaya ne gerek vardır! Artık iş, kapitalizmden “patriyarkal sistemin” nasıl temizlenebileceği üzerine ve kapitalizmin sınırlarını aşmadan da onun (patriyarka) yenilebileceğine dair varsayımsal bir ideolojinin argümanlarını yaratmaktır. Her şeye ERKEK etiketi getirmek, bu varsayımsal ideolojinin en büyük icadı olmuştur.

Öyle ya, ister burjuva erkek, ister işçi erkek olsun, mücadele edilecek tek şey kalıyor: ERKEK! Fakat şöyle bir ayrımla:

Egemen burjuva erkekten istihdam rica etmek ve kadının mo-

“Ancak feminizmin ‘bugünden çözmek’ dediği şeyin şu ana kadarki pratiği, meydanlarda devrimci-isyancı ruh hali içindeki kadınların, toplumsal eşitlik ve özgürlük taleplerini kırıntılar düzeyine indirip, pasifize edip hükümetlerden hak ‘rica etmek’ üzerinedir.”

dern köleliğine katkısı için minnet duymak! Egemen burjuva “erkek siyasetinden” demokrasi kırıntısı bile olmayan haklar rica etmek ve “bir kadını bile kurtarmak önemlidir” derken milyonlarca kadının sefaletini, yaşadıklarını görmezden gelenleri sözleşme vaatleri nedeniyle alkışlamak! Fakat, emekçi, yoksul kadınların kurtuluş müttefiki olan işçi erkeği, patriyarkanın temsilcisi olduğu için(!) meydandan kovalamak, recm etmek! Aradaki fark budur. Müthiş bir tutarlılıktır bu, çünkü feminizmin müttefiki burjuvazidir!

Kapitalizm kendinden önceki sınıflı toplumların aksine “ataerkil sistemi” parçalayabilmiştir. Bunun da en büyük nedeni üretimin toplumsal biçimidir. Erkek gücünü (erk) ayrıcalığını artık eski kapalı iktisada ait aile içine dayalı ev ekonomisi üzerindeki hakimiyetinden (mülkiyet haklarından) almıyor.

*“Bugünden çözmek’
sözünden anlaşılacak
tek şey kalıyor;
kadınların devrimin
örgütlenmesinde,
başarılmasında
ısrarlı, cesur ve güçlü
mücadelesi.”*

Kadının tüm yaşamı ve üretimi buraya bağlanmış, üzerindeki tek hakim güç erkek ve ailesi değil. Burjuvazi bu geri-eski ekonomi biçimini yıkarken, erkeğin erk durumunu da temelden sarsmıştır. Kadın için ise; onun toplumsal faaliyet alanını genişletmiştir. Bir diğer şey ise, kapitalizm özel mülkiyetin egemenliğini her alanda sağlamıştır. Bunun bir anlamı şudur; kadının köleliği üzerindeki tüm “gizil” örtüler kaldırılmıştır. Bu onun gözlerindeki perdenin kalkmasıydı ama aynı zamanda sığınaklarını da kaybetmesiydi. Erkek için de; üretim araçlarından hızla mülksüzleştirirken elinde bırakılan tek mülk, tek üretim aracı karısı ve çocuklarıdır. Bunu da sermaye sınıfıyla paylaşır. O artık ayrıcalığını, mülkiyet haklarını sermaye sınıfının çıkarları üzerinden sürdürür. Yani feminizmin ortaya koyduğu gibi “patriyarka” kapitalizmi ele geçirmiyor, kapitalizm ona (erkek egemenliğe) kendi biçimini veriyor, ikisi de özel mülkiyet ilişkileri içinde yer alıyor. Anatomik ifadeyle, erkek egemenliği-ayrıcalığı kapitalizmin şah damarında yer alır. Birinin içinden diğerini temizlemek mi istiyorsunuz? O halde özel mülkiyet ilişkilerinin egemenliğine son verin.

Yani kapitalizme son verin yani şah damarı kesip atın! Böylece kadının çifte sömürü ve köleliğinin temelini tümünden yıkmış olduğunuz için, erkek egemenliğinden artık geriye kalan izleri yok etme, toplumdaki temizleme koşulunuz doğar; toplumla birlikte, kadınların toplumsal örgütlülüğünün denetiminde. İşte o zaman bugünkü uğraşınız havanda su dövmekten çıkar, gerçekten de sonuç almaya başlarsınız.

Öte yandan, feministlerin “biz sorunu yarına ertelemiyoruz, bugünden çözmek istiyoruz” sözleri tam bir illüzyondur ve buna komünist kadınları ve mücadelesini gözden düşürmek içinde başvururlar. Ancak feminizmin “bugünden çözmek” dediği şeyin şu ana kadar ki pratiği, meydanlarda devrimci-isyancı ruh hali içindeki kadınların, toplumsal eşitlik ve özgürlük taleplerini kırıntılar düzeyine indirip, pasifize edip hükümetlerden hak “rica etmek” üzerinedir.

İşin gerçeği şu ki, feministlerin sözleriyle isyancı ruh halindeki kadınların arasında bir çelişki vardır. Feministler yasa eşitliği ister ve “Eşitlik İstiyoruz” dedik-

“Devrimci mücadele olmadan, kadınlar devrimci mücadeleyi omuzlamadan, hedeflerine tüm ezicileri, sömürücüleri ve onların iktidarını koymadan özgürlük hep bir adım ötede kalacaktır.”

lerinde kadınlar bunu toplumsal eşitlik olarak algılar, duyar, okur. Bu yaşamın basit bir okunuşudur. Çünkü yasaya göre kadın ve erkek eşittir, ama toplumsal eşitliği yoktur. O yüzden de feministler bu kez burjuvaziye “yasalar-sözleşmeleri uygulayın” çağrısı yaparak çelişkinin üstünü örtmeye çalışırlar.

Toplumsal eşitliği birkaç yasanın uygulanması meselesine -nesnel gerçeklerden bağımsız bir uygulama hayali- indirgeyerek ileri bilinci geri olanla sakatlamaya uğraşırlar.

Özgürlük istemi açısından da bu böyledir. Yasaya göre kadın da, erkek de köle değildir, asgari hak ve ödevleri belirlenmiştir. (Her ne kadar bunlar burjuva tutarsızlıklarla dolu olsa da...) Ancak kadınlar için özgürlük, sokakta hiçbir saldırı, aşağılanma korkusu olmadan dolaşmaktan tutun da, ne bir cinsin, ne bir ezici sınıfın, ne bir ezen ulusun ekonomik ve siyasal baskı ve tahakkümü olmadan yaşamını örgütlemesidir. Buna karşın feministler, özgürlüğün altını bir yığın küçük taleplerle doldurur, burjuva sınıfın iktidarıyla çatışmamak için büyük bir özen gösterirler. En önemli sözü -ki bunu da komünistlerden almışlardır-: kadının erkek cinsinden bağımsız olmasıdır. Fakat bunun nasıl olacağını hiç kurcalamazlar ya da bireysel geçici çözümlerle avunurken, avutmaya meyillidirler.

Feministler “siyasal katılım” dediklerinde, kadınlar bunu siyasal ve toplumsal örgütlenmeye ezilen kadınların doğrudan söz sahibi olarak, hiçbir kısıtlama ve ayrımcılık olmadan, kendi kaderleri hakkında karar vermek olarak algılar. Oysa feminizm burjuva partilere “kadınları aday gösterin” demenin dışında

bir şey söylememektedir. Demokrasi anlayışı bundan öte değildir.

Ve böyle örnekler çoğaltılabilir elbette. Yani feministlerle devrimci isyancı ruh hali içindeki kadınların arasında bu çelişki her eylemde, her olayda, her olguda kendini göstermektedir. Fakat önemli olan kadınların bilincinde bunu açığa çıkarmaktır. Feminizmin (yani burjuva ideolojisinin bir tezahüründen başka bir şey olmayan feminizmin) kadınlar üzerindeki etkisi kırılmadan bu olmaz. Etkinin kırılmasında nesnel koşullar, devrimci koşullar bizden yana ama koşulların bizden yana olması devrimci bilincin kendiliğinden oluşacağı anlamına gelmez, kendiliğindenliğe de bırakılamaz. O nedenle hiçbir devrimci komünist kadın, özel bir görev beklemeden devrimin bu önemli toplumsal gücünü kazanma sorumluluğunu göz ardı edemez, etmemelidir de. Ancak buna geçmeden daha önceki paragrafı tamamlayalım.

Evet, feministlerin “yarına er-telemiyoruz, bugünden çözmek istiyoruz” sözleri, komünist kadınların

“Kadınlar arasında ‘kadın olma bilinci’ onlarda en fazla ezilen bir cins oldukları bilinci yaratır, bu özgürlük için yetersizdir. Yaratılacak bilinç devrimci kadın bilincidir.”

görüşlerini çarpıtmak üzerinedir. Sanki komünist kadınlar, kadın özgürlüğü mücadelesini vermiyor-muş, bugünden çözülebilecekmiş de, onlar bunu erteliyormuş gibi algı yaratırlar. Küçük burjuva feminizmi kendini bunun üzerinden var etmeye çalışmıştır.

Oysa ki, komünist devrimci kadınlar, kadın sorununun devrim ve sosyalizmle çözüleceğini ancak böyle toplumsal eşitliğin sağlanabileceğini söylerler. Ve bunun teminatı da, iktidarın doğrudan, dolayimsız sahibinin emekçi sınıfları olarak, emekçi, işçi kadınlar ve erkeklerdir. Bu bir azınlığın, bir cinsin, ezen sınıfın, ezen ulusun, sömürücülerin iktidarı değildir. Böyle bir iktidar ancak sorunun çözümünde ısrarcı, cesur olur ve sonuna kadar götürür. Bir diğer şey; devrim yarının değil, bugünün sorundur, güncel ve zorunludur. Devrimci mücadele olmadan, kadınlar devrimci mücadeleyi omuzlamadan, hedeflerine tüm ezicileri,

sömürücüleri ve onların iktidarını koymadan özgürlük hep bir adım ötede kalacaktır. “Bugünden çözmek” sözünden anlaşılacak tek şey kalıyor; kadınların devrimin örgütlenmesinde, başarılmasında ısrarlı, cesur ve güçlü mücadelesi. Son olarak, kadın özgürlük mücadelesinde Kürt kadınların ve komünist partilerin büyük bir yeri vardır, güçlü bir tarihi vardır. Kapitalizm içinde feministlerin onlarca yılda çözemediklerini (ve çözemeyecekler de) sosyalist ülkeler tek hamlede çözmüşlerdir. Gerçek bu kadar açık ve yalındır.

Feminizmin kadınlar üzerindeki bu aldatıcı-oyalayıcı, yanılmasamalarla dolu etkisinin kırılmasındaki en önemli panzehir, en geniş çapta, kadınlar arasında sosyalizmin propaganda edilmesi- dir. Sosyalizm 18. yüzyıldaki haliyle, ütöpik, soyut değildir. O bilimsel temellerine oturtulmuş olduğu kadar, artık bütün somutluğuyla sosyalist bir tarih vardır. Güçlü ve zengin bir deneyim durmaktadır

karşımızda. Kadınlar arasında-sosyalist propagandayı, görece sosyal reformistler de yapmaktadır. Kadınlara sosyalizmde hayatlarında nelerin değişeceğini, bunun nasıl başarılacağını anlatırken, onların zihinlerinde, duygularında yaratmamız gereken şey; böyle bir kurtuluş için büyük bir tutkuyla, cesaretle mücadele etmek mi yoksa hiçbir uygulanma güvencesi olmayan, üstelik sorunun bir kısmını (en acil haliyle) bile çözemeyen sözleşmeler için mi mücadele etmek? Her özgürlük düşümü-zü, her eylemi, her örgütlülüğü, mücadelemizi burjuva yasallığın dar ufku na mı uyduracağız (amaç burjuvaziyi ıslah etmekle sınırlıysa, tarih burjuva sistemi ıslah etmeye çalışırken, ıslah olanlarla doludur) yoksa, kadınların güçlü mücadele birikimini devrimci mücadeleyle mi zenginleştirecek, kendi kurtuluşumuzu kendi ellerimize mi alacağız?

Kendi ellerimizle, emeğimizle, bilincimizle kuracağız ve hiçbir sömürücüyü barındırmayacağımız, hiçbir ezen-ezilen ilişkisine tahammül göstermeyeceğimiz, hiçbir erkek ayrıcalığına, üstünlüğüne, vahşetine izin vermeyeceğimiz, mutlu bir azınlık için hayatlarımızı heba etmeyeceğimiz, bütün toplumun zenginliği için emeğimizi seferber edeceğimiz, kadının üzerindeki her türlü gericiliği yok edeceğimiz ve işte ancak böyle kendimize “vatan kılacağımız” bir ülkede yaşamak arzusu karşısında, birkaç insan hakkı kırıntısıyla avunma fikri tutunamaz. İşte komünist devrimci kadınları, devrim tutkusundan vazgeçirmeyen ve ona bireysel bir çok hayalini feda ettiren şey budur. (Bunu ne burjuva akıl, ne küçük burjuvazi anlayabilir).

Feminizmin etkisi muhakkak kırılacaktır. Devrimci sosyalist propaganda ve devrimci-komünist kadınların özel ve yaygın çalışması bunu başarabilir. İşçi emekçi, yoksul kadınlara kendi ruh halimizi, bilincimizi, hayallerimizi, insan sevgimizi (devrimci hümanizma), özgürlük tutkularımızı taşımaları, onlara böyle gitmeliyiz. Kadınlar arasında “kadın olma bilinci” onlarda en fazla ezilen bir cins oldukları bilinci yaratır, bu özgürlük için yetersizdir. Yaratılacak bilinç devrimci kadın bilincidir.

Özgürlüğü için devrim isteyen kavganın en önüne geçen kadın kazanacaktır. Emekçi Kadınlar muhakkak kazanacaktır.

reddediyor, bu düzene başkaldırıyor. Bu sömürü düzeni ortadan kalkmadıkça binlerce yıldır süregelen bu başkaldırı da devam edecek.

Kurulmuş barikatlar, verilen gözdağları, baskılar ve dinci faşizmin giderek artan şiddeti, kapitalizmin kadınlar, emekçiler üzerindeki son çırpınışları. Biliyor ki bu son çıkmaz. Bu yüzden ne varsa elinde, sonuna kadar kullanıyor, kullanacak. Kapitalizm bu düzeni, bir saat bile devam ettirebilmek için; o son barikatı ezilen, sömürülen emekçi halklara, kadınlara son bir kez kuracak, o son sopayla son kez bir kez vuracak, son kez saçımızı çekecek, son kez yerlerde sürükleyecek ve son mermisi ile ateş edecek.

Kadın emeğini ucuz iş gücü olarak gören ve her geçen gün daha da ucuzlaştıran ya da işsiz bırakarak evlere hapseden, kadınları geleceksizleştiren kapitalizm, biliyor ki kadınlar onu yıkacak olan gücün emekçi halklarla birlikte paydaşı. Biz emekçi kadınlar örgütlü bir kadın mücadelesiyle alanlarda, sokaklarda en öndeyiz ve en öne geçeceğiz. Kapitalizm de bu örgütlü kadın mücadelesi gücünün farkında. Kadınlara ve LGBTİ+ lara yönelik tacize, tecavüze, şiddete, cinayete son vermek; mutfaqlardan, evlerden sokaklara taşmak; tüm çalışma alanlarında en önde olmak; emek sömürsünü ortadan kaldırmak; tarihe yön vermek; o jeli, yumuşacık parmaklarımızda, çamaşır suyu kokan, kurumuş- çatlamaş ellerimizde, bir meta olarak görünen o bedenimizde.

Yaşam ezen-ezilen sınıf kavgasında ezilenden yana.

Yaşam biz kadınlardan yana.

Yaşam devam ettikçe biz kadınlar da vardık, varız, varolacağız.

Yaşasın 8 Mart!

“Biz emekçi kadınlar örgütlü bir kadın mücadelesiyle alanlarda, sokaklarda en öndeyiz ve en öne geçeceğiz.”

Kadın İşçiler En Önde

Demet Demeter

Türkiye ve dünyada birçok işçi eylemi, grevi yaşanıyor. Bu eylemlerin, grevlerin ise en ön saflarında kadınlar yer alıyor.

Farplas, Darında, OPPO, Xiaomi Salcomp, Pas South, Migros, ABD devi Amazon vs. birçok işçi eylemi buna örnek gösterilebilir ya da 8 Martların tüm dünyada kitlesel eylemlerle geçtiği... Newroz'da yine kadın kitlelerinin en ön saflara geçip yasaklı alanları nasıl açtığını gördük.

Hindistan'da yaşanan greve baktığımızda da orada kadın kitlelerini görüyoruz eylemin ön saflarında.

Dünyada ve Türkiye'de yaşanan pek çok eylemlerin ön saflarında yine kadınlar yer aldı, alıyor.

Artık kadın kitlelerinin mücadele etmekten, mücadelenin en ön saflarında savaşmaktan başka şansı kalmadı. İşçi ve emekçi kadın kitleleri açlıkla, işsizlikle, yokluk ve yoksullukla boğuşurken, katledilirken,

şiddete uğrarken mücadele etmekten başka seçeneği olmadığını hayatı pahasına öğreniyor.

Yaşamak için katledilmemek ve açlıktan ölmek için sadece kendisinin değil çocuklarının da açlıktan ölmemesi için artık en ön saflarda savaşmaktan başka bir seçeneği olmadığını görüyor. Kendi özgürlük mücadelesini, kendi ellerine alarak kavganın en önünde yer alıyor.

Şubat ve Mart ayı; peşpeşe birçok fabrika önünde, atölyede işçi eylemlerine ve grevlere şahit oldu. İşten atılmalara karşı pek çok eylem gerçekleşti. Bu eyleme geçen kitlenin içerisinde yine kadın işçiler ön saflardaydı.

Peki son süreçte pek çok eylemde, işyerinde, atölyede işçi emekçi kadınları sokağa çıkaran, harekete ve eyleme geçiren etmen ne idi?

Kadın, yaşamın her alanında, evde, okulda, işyerinde, fabrikada,

sokakta, ayaklanmalarda, eylemlerde, grevlerde... Kadınların içinde yer almadığı hiçbir şey yok. Yaşamın var edilmesinde ve yeniden üretilmesinde de kadın emeği en önemli unsurdur.

Kadınların içinde yer aldığı her eylem büyük bir coşku ve kararlılıkla sürmüştür ve sürmektedir. Devrim ve sosyalizm; kadın işçilerin kararlılığı, enerjisi olmadan gerçekleştirilemez.

Kadın kitleleri yüzyıllardır yaşadıkları baskı ve kölelik boyunduruğundan kurtulmak istiyor. Özgürlüklerini kazanmak, yaşamlarında gerçek eşitlik istiyor. Tacize, tecavüze uğramak, öldürülmek istemiyor. Açlıkla boğuşmak istemiyor.

En temel besin maddesi olan ekmeğin bile "lüks", ulaşılamaz hale geldiği bir süreçte yaşıyoruz. Hayat pahalı. Elektriğe, suya, doğalgaza, toplu taşımaya, benzine, yiyeceğe, içeceğe, aklımıza gelebilecek her şeye; işçi ve emekçilerin maaşları hariç her şeye zam üstüne zam yaşıyor.

Tüm bunlar yetmiyormuş gibi türlü gerekçelerle işlerimize son veriyor. İşten atmalarda ilk biz kadınlar gözden çıkarılıyor. Açlıkla sınanıyoruz. İşçi ve emekçi kadınlar açlıkla sınanıyor. Çocuklarının açlığıyla...

Soframızdaki ekmeğimizi, peynirimizi, zeytinimizi, domatesimizi vb. her gün daha fazla çalışıyorlar. İş yerlerinde emeğimizi çalışıyorlar. Bizlere açlığı, yokluğu reva gören bu sisteme karşı harekete geçmekten, eyleme geçmekten başka şansımız kalmıyor.

Kadınları harekete geçiren, eylemlerin en ön saflarında yer almalarını sağlayan koşulların en etkilipleri; açlık ve şiddet... Aynı zamanda gerçek ve tam özgürlük için, eşitlik için eylemlerin ön saflarına atılıyor kadınlar. Artık kaybedecek hiçbir şeyimiz kalmadı.

Özgür olmak, gerçek yaşamda eşit olmak ve yaşamak istiyoruz.

Çocuklarımızın açlıktan, yokluktan ölmesini istemiyoruz.

Sokağa çıkan, mücadele eden, harekete geçen kadınlar için artık geri dönüş yok. Ya mücadelesini sonuna kadar götürüp özgürlüğün yolunu açacak ya da kölelik zincirlerinden kurtulamayacak. İşte tüm bu nedenlerle eylemlerin en önünde yer alıyor kadınlar.

8 Mart'ta barikatlara yükleniyor. Fabrikada eyleme geçip ken-

"Aynı zamanda gerçek ve tam özgürlük için, eşitlik için eylemlerin ön saflarına atılıyor kadınlar. Artık kaybedecek hiçbir şeyimiz kalmadı."

dini fabrikaya kilitliyor. Tekstilden, hizmet sektörüne kadar her alanda bir kere eyleme geçmeye görsün, o eylemin en militanı oluyor.

Hayat bizi daha eylem alanlarına çıkmadan çelikleştiriyor. Yaşama tutunabilmek için, var olabilmek için yaşamımızın her anı büyük bir mücadeleyle geçiyor.

Çalışmak istiyoruz, çalışabileceğimiz iş bulamıyoruz. İşsizlik o kadar çok artmış durumda ki ya çok zor şartlarda iş bulabiliyoruz, çalışma koşulları gerçekten kötü olan ya da işsiz kalarak açlıkla başbaşa... Üstelik hayat pahalılığı almış başını gitmiş. Bir kilo biberin 40 lira, bir kilo domatesin 30 lira, en temel besinimiz olan ekmeğin 3,5 lira olduğu, kiralara ise asla yetişmenin mümkün olmadığı, bir yerde işsizlik ne demek, varın siz düşünün.

Disk araştırmalarına göre genç

Fotoğraf: Pas South işçileri
Twitter hesabı @PasSouthDirenis

*“Kimse
bizim gerçek
özgürlüğümüzün
önünde engel
oluşturamayacaktır.”*

kadın işsizliği yüksek boyutlarda. Üstelik bu genç kadınların iş bulma umudu da kalmamış durumda.

Disk'in pandeminin ikinci yılında işçi sınıfının durumuna ilişkin hazırladığı raporda işsiz sayısı 8 milyon 459 bin olarak yer almış. Raporlarda genç kadınlarda işsizlik oranının yüksek olduğu, kalıcı bir iş bulma olasılığının da çok düşük seviyelerde kaldığı belirtilmiş. %15 oranında kadın, uzun süredir işsiz. Araştırmanın yapıldığı zaman diliminde 1522 bin işsiz kadına karşılık, 922 bin işbaşı yapabilecek özellikte olup, iş aramayan kadın vardı! İş aramamak, 'iş bulamayacağına dair bir umutsuzluğun' da ifadesidir. Aktif olarak iş arayan her 10 kadına karşılık iş aramayan ama çalışmak da isteyen 6 kadın var.

Genç kadınlardaki işsizlik oranı

% 42. Bu veriler kadın işsizliğindeki artışın iki kata çıktığını gösteriyor. Bütün araştırmalar ve veriler, kaynakları farklı da olsa kadın işsizliğinin arttığını gösteriyor.

Kadın işsizliğine, güvencesizliğine, eşitsizliğine dair daha pek çok veri sunulabilir. Tüm bunlar kadınların bu sistemde aslında hiçbir güvenceleri olmadığını, gerçekten eşit ve özgür olamayacaklarının göstergeleridir...

İşçi ve emekçi kadınlar, eylemin, mücadelenin, kavganın en önünde yer alarak bu eşitsiz ve insanilikten uzak koşulları kendilerinin değiştireceğinin bilinciyle hareket ediyorlar. İşte bu bilinçle eylemi sonuna kadar götürüyorlar. Açlık, işsizlik başkaldırısı güçlendiriyor. Bu başkaldırı yeni bir toplumu, insani bir toplumu yaratma bilincini geliştiriyor.

Bizler kavganın, eylemlerin en önünde yer alarak özlediğimiz, düşlediğimiz geleceği kendi ellerimizle kuracağız. Kimse bizim gerçek özgürlüğümüzün önünde engel oluşturamayacaktır. Ne ataerki, ne kapitalist sömürü sistemi, hepsini yıkacak, sosyalizmi kuracağız.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Gününde Sokaklardaydık

Adana

Adana Kadın Platformu'nun düzenlediği 8 Mart yürüyüşü için Beş Ocak Meydanı'nda toplanan kadınların ve LGBTİ+ların Atatürk Parkı'na yürütmesine izin verilmedi. Alanı çevik kuvvet polisleri ile çeviren Adana Emniyeti, kadınların yürüyüşünü engellemeye çalıştı.

Taşıdıkları dövizlerde eşit, özgür, şiddetsiz, savaşız bir dünya taleplerini dile getiren kadınların önünü polisler keserek, yürüyüşe izin vermek istemedi.

İzmir

Alsancak Türkan Saylan Kültür Merkezi önünden ÖSYM'ye 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü yürüyüşü gerçekleştirildi.

Yürüyüşe başlamak üzere toplanan binlerce kadının önü polis barikatı ile kesildi. Emniyet Müdürlüğü ile yapılan görüşmelerde valiliğin eyleme izin vermediği, bu nedenle yürüyüşe izin verilmeyeceği söylendi.

Valiliğin yasağını tanımayan kadınlar "Polis Defol Bu Sokaklar Bizim" "Barikatı Aç", "Barikata Yüklen" sloganları ile polis barikatına yüklendi. Yaklaşık yarım saat boyunca barikata yüklenen kadınlar, polis barikatını açtırarak yürüyüşe başladı.

İstanbul Kadıköy

İstanbul'da 8 Mart Kadın Platformu'nun "Büyük Kadın Buluşması"nda yüzlerce kadın rengarenk pankartları, flamaları, dövizleri, geleneksel giysileri ve kostümleriyle 6 Mart günü Kadıköy Beşiktaş İskele Meydanda buluştu. Kadıköy'deki Kalkhedon Meydanı, Halitaa Caddesi ve Kırtasiye Sokak'ta kortejler oluşturarak bir çok koldan sloganlar eşliğinde yürüyen kadınlar İskele Meydanı'nda bir araya geldi.

İstanbul Bayramtepe

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü, Bayramtepe'nin emekçi mahallelerinde, emekçi kadınlarla kutlandı.

Emekçi kadınlar ateş yakarak 8 Mart'ın kızılığını sokaklara taşıdı. Ateş etrafında halaylar çekildi, türküler söylendi. Ardından 8 Mart'ın tarihçesine, önemine dair konuşmalar yapıldı.

Soğuk havaya, yağmura rağmen 8 Mart'ın yarattığı etki ve kadınların coşkusuyla etkinlik giderek kabalıklaştı. İşçi, emekçi kadınların mücadele günü olan bir sonraki 8 Mart'ta buluşmak sözüyle etkinliğe son verildi.

İstanbul Gazi Mahallesi

Gazili Emekçi Kadınlar (EKA) Gazi Okul Parkı'nda gerçekleştirecekleri 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü etkinliğini soğuk ve yağışlı hava nedeniyle Gazi Ekin Sanat Halk Kütüphanesi'nde yaptı.

"Yaşasın 8 Mart" pankartının asıldığı salonda önce 8 Mart'a ve işçi-emekçilerin yaşadığı günümüz sorunlarına değinen kısa bir konuşma yapıldı. "Öyle günler yaşıyoruz ki, soframızdan şekerimizi, tuzumuzu, peynirimizi, zeytinimizi çaldılar. Ekmek bile bizler için lüks hale geldi. Bizleri açlıkla sınıyorlar" denilen konuşmanın ardından kadınlar çözüm yollarını konuştu.

Gökçeada

Gökçeada Kadın Dayanışması'nın çağrısıyla 8 Mart Dünya kadınlar Günü'nde ise onlarca kadın saat 12.00'de rengarenk kıyafetleri, dövizleri, müzik aletleri ve kendi hazırladıkları ses çıkaran aletleriyle Cumhuriyet Meydanı'nda buluştu. Kadınlar zılgıtlar, alkışlar, düdükler ve müzik eşliğinde saat 14.30'a kadar coşkulu sloganlarını haykırdı.

Basın açıklamasının okunmasının ardından kadınlar yine Türkçe, Kürtçe, Ermenice müzikler eşliğinde dans etti, yöresel oyunlar oynayıp halaylar çektii.

Basel

İsviçre'de bu yıl 5 Mart itibarı ile başlayan 8 Mart eylem ve etkinlikleri, 12 Mart'ta Basel'de yapılan yürüyüş ile sonlandırıldı.

Theaterplatz'da toplanmaya başlayan kadınlar, yürüyüş öncesi kısa metinler okuyarak neden sokaklarda olduklarını ve olmaları gerektiğini anlattılar.

Eylemlerde 8 Mart

Gebze-Farplas

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü, Birleşik Metal-İş Sendikası'nın yaptığı çağrı ile Farplas önünde bir araya gelen kadınlar "DİSK'li kadınlar 8 Mart'ta Farplas işçisiyle omuz omuza", "ILO 190 onaylansın", "Eşitsizliğe, ayrımcılığa, yoksulluğa, şiddet ve tacize isyandayız" yazılı pankartları taşıdılar.

Farplas işçisi Betül Oral, 20 Ocak gününden bugüne eylem sürecini anlattı. Farplas'taki kadın işçilerin emeğini PR çalışması olmaktan öteye geçirmeyen patronların hal böyle olsaydı bugün yanlarında olmaları gerektiğine değindi. Tüm baskılara rağmen sonuç alana kadar eylemlerinin devam edeceğini vurguladı. Coşkulu halaylar çeken, çiftetelli oynayan kadınlar davul çalarak kutlamaya devam etti. Eylem sloganlarla son buldu.

Çerkezköy-Pas South

Petrol-İş Sendikası bu yıl 8 Mart kutlamaları için şubelere çağrı yaparak Çerkezköy Pas South Fabrikası önünde buluşma gerçekleştirdi. Sendikal hakları önündeki engellerin kaldırılması için mücadele eden işçilerin işten atıldığına dikkat çekildi. Dayanışma için gelen kurumlarla birlikte halayların çekildiği 8 Mart kutlamaları coşkulu bir şekilde yapıldı. Çalış-

ken tüm insanca yaşam talepleri reddedilen kadın işçiler ilk defa 8 Mart'ta çiçek aldıklarını söylediler. Sendikalı olarak işe geri dönmek isteyen Pas South işçisi kadınlar "Fazlasını değil hakkımızı istiyoruz" dediler.

1 Mayıs'ta

İşçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs'ta fabrikalarda, atölyelerde, tarlalarda, evlerde yaşamı yaratan, çarkları döndüren, ekini eken, kalemi tutan ellerimizle emeğimize sahip çıkmak için, sömürü sisteminden hesap sormak için başta 1 Mayıs alanı olan Taksim olmak üzere sokaklardaydık.

İstanbul - Taksim

Sabah saatlerinden itibaren yasaklı denilerek engelleme çabalarına rağmen kadınları ve erkekleri ile işçiler, emekçiler 1 Mayıs alanı olan Taksim Meydanı'nı özgürleştirmeye, bari-katları aşmaya başladı. Başkaldıran kadınların isyanı yayılırken engellemelerle gözaltına alınan eylemciler, gece saatlerinde serbest bırakıldı.

fotoğraf: Fatoş Erdoğan

FatoşErdoğan

İzmir

İzmir'de 1 Mayıs'ta Cumhuriyet Meydanı'nda toplanan binlerce kişi Kordon üzerinden miting alanı olan Gündoğdu Meydanına giriş yaptı. İşçi ve emekçiler zamların geri alınması, çalışma koşullarının iyileştirilmesi ve ücretlere zam yapılması taleplerini yükseltirken miting coşku ve halaylarla son buldu.

Antakya

1 Mayıs saat 15.00'te Doğu okulları önünde toplanmaya başlayan işçi ve emekçiler, toplanma alanında bayram coşkusu nu halaylarla sürdürerek yürüyüşe başladı. Miting alanına girildikten sonra da sloganlar ve halaylar ile süren eylem, konuşmaların devamında şarkılarla son buldu.

Amed

Amed'de binlerce kişi 1 Mayıs mitingi için İstasyon Meydanı'nda bir araya gelerek emek sömürsü, işsizlik, yoksulluk ve hak gasplarına hep bir ağızdan seslendi.

Paris

Fransa'nın başkenti Paris'te 1 Mayıs günü binlerce insan sokağa çıktı. Polisin göz yaşartıcı gaz bombaları ile saldırması sonucu protestocular ile polis arasında çatışmalar çıktı. 54 kişi gözaltına alındı.

📍 Berlin

Almanya'nın başkenti Berlin'de "Devrimci 1 Mayıs" yürüyüşüne yaklaşık 14 bin kişi katıldı. Polisin "son yılların en barışçıl 1 mayısının yaşandığını" belirttiği 1 mayısta polisle eylemciler arasında çatışma çıktı. 37 kişi gözaltına alındı.

📍 Madrid

İspanya'nın başkenti Madrid'de işçi sendikaları, çeşitli demokratik kitle örgütlerinin katılımı ile 1 Mayıs Emek ve Dayanışma günü yürüyüşü düzenlendi.

📍 Londra

İngiltere'de son yıllarda dayatılan işçileri işten çıkararak yeni ve kötü koşullarda sözleşmelerle yeni işçi alımları yapmak yöntemine tepkilerin öne çıkması ile binlerce işçi 1 Mayıs'ta Londra başta olmak üzere şehir meydanlarında sokaktaydı. İşçilere enflasyon oranında zam talepleri ile bir araya gelen işçiler, Marks Hatıratı Kütüphanesi önünden yürüyüşe başlayarak Trafalgar Meydanına yürüdü.

📍 Pakistan

Pakistan'ın Karaçi kentinde "1 Mayıs İşçi Bayramı" öncesi bir araya gelen işçiler çalışma koşullarının iyileştirilmesi talebiyle meşaleli yürüyüş düzenledi.

📍 İran

İran'ın Siné (Sannandaj) kentinde başta öğretmenler olmak üzere çıkan alanlara çıkan emekçiler, işçiler çalışma ve emek alanlarının açık mahpushaneler olmaktan çıkarılması, tutuklama, baskılara son verilmesi, tutuklu sendikacıların ve eğitimcilerin serbest bırakılması de talepleri ile 1 Mayıs'ta birlik ve mücadele mesajı vererek alandıydı.

📍 Norveç

Norveç'te 2022 1 Mayıs'ı Oslo, Bergen, Stavanger, Sandnes, Trondheim' Fredrikstad, Sarpsborg, Drammen, Porsgrunn, Skien, Kristiansand, Moss, Halden gibi iller olmak üzere tüm ülkede "Özgürlük, demokrasi ve dayanışma" temel talebiyle kutlandı.

Fotoğraf: Mahmut Algüerhan/Evensel

Yunanistan

Fotoğraf: Dimitris Aspiotis

Yunanistan'da 1 Mayıs'ta işçiler Atina, Selanik ve Pire kentleri başta olmak üzere ülke genelinde kitlesel mitinglerde bir araya geldi. Başkent Atina'da üç ayrı noktada yapılan yürüyüşlerde zamların geri alınması, çalışma ücretlerinin artırılması, işsizlik süresinin ve ücretlerinin artırılması, eğitim ve sağlıkta işçi ve emekçiler yararına düzenlemeler yapılması talepleri ile binlerce kişi sokaktaydı.

Küba

Küba'da bu yıl 1 Mayıs sabahı on binlerce Kübalı Havana'da bir araya geldi. Bu yıl Küba'da 1 Mayıs, pandemi nedeniyle kutlamasız geçen iki yılın ardından coşkuyla kutlandı Küba Devrimi liderlerinden Raúl Castro ve Devlet Başkanı Miguel Díaz-Canel kutlamalarda yerlerini aldı..

kaynak: AFP

Şili

Şili'nin başkenti Santiago'da 1 Mayıs'ta halka polisin tazyikli su ile sert saldırısı sonucu barikatlar kuruldu. Çıkan çatışmalarda 3 kişinin vurulduğu biliniyor.

Bahar Eşittir Umut

Aysel Şat

Çukurova insanıyım ben. Hani şu asfaltında yumurta pişirilen, geceleri evlerin damlarında uyuduğumuz, nisan ayında sokaklarının portakal çiçeği kokan canım Çukurovam.

Oldum olası bahar yaz insanıyım ben. Sonbahar ve kışı sevmedim hiç bir zaman.

Bana hep bitişleri, vedaları, yokoluşları, ayrılıkları hatırlatırlar çünkü..

Oysaki bahar öyle mi? Hep yeni başlangıçlar, mis kokan çiçekler, yeni yaşamlar, umutlar, sevinçler, mutluluklar vardır baharda. Umut ve bahar bir elmanın ta kendisidir bana göre. Yarısı umutsa yarısı bahardır bundandır o güzel kokusu elmanın...

Umut önemli insan için. Umut yoksa yaşam da yoktur.

Siz hiç umutlarınızın tükendiğini hissettiniz mi? Peki böyle durumlarda nasıl toparlarsınız kendinizi? Herkesin bir formülü vardır bana kalırsa. Benimkini merak ediyor musunuz? Elbette var benimde bir

formülüm. Portakal çiçeği kokusu. Koskoca bir yılı o mis kokuları içime çeke çeke tazelerim umutlarımı. Peki, baharda açar çiçekler diğer zamanlarda nasıl yapıyorsun diye sorduğunuzu duyar gibiyim. Çok basit.

Portakal çiçeğine yüklediğim güzel duyguları, umutları, beni özüm döndürecek her şeyi küçücük bir kapta donduruyorum 4 mevsim taze kalsınlar diye. Umutsuzluğa düştüğüm, yaşam sevincimi kaybettiğim, baharı özlediğim soğuk kış günlerinde, yaza özlem duyduğum zamanlarda, umuda ihtiyacımın olduğu anlarda açıp kokluyorum uzun uzun. İşte o an, umutlarım tazelenir festival başlar içimde. Aslında kim olduğumu hatırlarım hemen.

Belkide bir başkasına bu kadar güzel kokmuyordur çiçekler. Ama baştada dedim ya herkesin formülü farklıdır.

Size sıkıştığınız anda baharlar yaşatacak güzel şeylerin daima sizinle olması dileğimle....

Gün Birleşme Günü!

Aygül

Ben Gazi Mahallesinden emekçi bir kadın...

Kendimi bildim bileli yıllardır çalışıyorum. İki kızım var. Eşim ile şiddetli geçimsizlik yüzünden ayrıldık. Çocuklarıma ve anneme tek başıma bakmakla yükümlüyüm. Hem fabrikada çalışıyorum hem ek işlere gidiyorum. Çalışmasan olmuyor... Çocuklarım ve annem perişan olur...

Kendim için bir yaşam alanım kalmadı. Tek derdim ailem. Nasıl olacaksa?... Bu geçim sıkıntısı içinde çocuklarımı nasıl okutacağım, nasıl bir gelecek sunacağım? Bilmiyorum...

Bu ekonomik kriz herkes için bir geçim sorunu oldu. Böyle bir süreçte bir kadın olarak tüm bu sorumlulukların altından nasıl kalkacağımı bilmiyorum.

Biliyorum benim gibi binlerce kadın var. Benle aynı durumu yaşayan, yoklukla, yoksullukla, açlıkla, geleceksizlik savaşan...

Artık buna dur dememiz lazım!

Biz kadınlar buna sessiz kaldığımız sürece yoksulluğa, şiddete tacize, tecavüze sessiz kaldığımız sürece bizleri her yerde, dışarıda, sokakta, evlerimizde, iş yerlerimizde, var olduğumuz her yerde baskılamaya, yok etmeye, tarihten silmeye çalışacaklar.

Korkutmaya çalışarak boyun eğmeye zorlayacaklar!

Eğer tüm bunlara sesimizi çıkarmazsak, başkaldırmazsak ve birlik olmazsak geleceğimiz olan çocuklarımız da biz korktuğumuz ve sesimizi çıkarmadığımız için bu düzende yaşamak zorunda kalır.

Kadınlar!

Gün, birleşme günü!

Gün, haykırma günü!

Gün, bu kokuşmuş sisteme karşı başkaldırma günüdür!

Biz Değişirsek Dünya Değişir

Esenyurt'tan Bir Emekçi Kadın

Acıyla yoğrulan, sabırla bilenen emekçi kadınlar, ben Ardahanlı emekçi bir kadın.

14 yaşındayken köyümüzde halk eğitimin açtığı halı dokuma kursuyla ilk iş deneyimimi kazanmış oldum. Şuan 32 yaşındayım, beş yaşında bir kızım var, babasından şiddetli geçimsizlik nedeniyle ayrıldım. Kızımın birlikte babamın evinde yaşıyorum. Bu zor şartlarda kızımın birlikte hayat mücadelesi veriyoruz. Ben çalışmak zorunda olduğum için kızım 2.5 yaşından beri özel kreşe gidiyor. Babasının hiçbir şekilde desteği yok, ne maddi ne manevi. Bu dönemde en büyük destekçim ailem. (Türkiye'de kadına verilen nafaka miktarı ortalama 300 TL. Buna da kıyamet koparanlar var. Nafakaya sınır koyup boşanmayı engellemeyi amaçlıyorlar. Kadınlar aç kalmaktan korkup aileyi bozmasın diye boşanmamaya mecbur bırakılıyor.) Günümüzdeki olaylara bakınca kızıma güzel günler vaad edecek miyim diye düşünüyorum. Ekonomimiz kötü, iş yok, işsizlik çok. Türkiye'de derinleşen bu yoksulluk, kadının yoksulluğu giderilmeden, tacize, tecavüze, şiddete karşı mücadele etmeden, toplumsal cinsiyet eşitliğini sağlayacak adımlar atılmadan ilerleyemeyiz. Faşist iktidarın, kadınları, şiddet yuvasına nasıl geri döndürdüğünü, en kararlı olanı bile nasıl yıldırıldığını görüyoruz. Biz kadınlar zorunlu olduğumuzdan değil gururlu olduğumuzdan yalnızlığı tercih ediyoruz, sahte bir mutluluk yerine.

Boyun eğmeyeceğiz!

Bu düzene başkaldıracağız!

Çünkü biz değişirsek dünya değişir! Daha iyi bir toplum için bu şart!

Gün direnme günü.

Emekçi kadınlara selam olsun.

Ölüm Meleği: Lyudmila Pavlichenko

“Bunu Sovyet Antifaşist Gençlik Komitesi'nin isteği üzerine yazıyorum... Ukraynalıyım. 26 yıl önce, Kiev'den çok da uzakta olmayan, Belaya Tserkov adlı bir kasabada doğdum. Sıradan görünümlü bir kızım; orta boyluyum, şu an kısa olsa da savaştan önce uzattığım koyu kahverengi saçlarım var, burnumun hemen üstünde ise bir şarapnel parçasının bıraktığı küçük bir yara izim mevcut.”

Sovyet tarihinin en ünlü keskin nişancısı olan Lyudmila, 1942 tarihli bir yazıda kendisinden böyle bahsediyordu.

Lyudmila Pavlichenko İkinci Dünya Savaşı'nın en şiddetli, Nazi Almanyası'nın yenilmezlik imajının en güçlü olduğu yıllarda bir kadın olarak, Sovyetler Birliği'nin ileri

mevzilerinde, düşman hatlarında Nazilere karşı sonu gelmez bir mücadeleye vermiştir. Almanların Sovyetler Birliği'ne saldırısıyla, Pavlichenko gönüllü olarak askere yazılmış, keskin nişancılığa yetenekli bir Sovyet kadınından; dünya tarihinde en fazla düşman askeri öldürmüş keskin nişancılardan birine, Sovyet halkı için büyük bir ilham kaynağına dönüşmüştür.

1937'de Kiev Üniversitesi'ne girmeyi başarıp akademik kariyer hedefi kovalayan Lyudmila, okuldaki çocuklardan birinin atış poligonunda ne kadar iyi atışlar yaptığıyla övündüğünü duyunca, kendini denemeye karar verir ve yeteneğine kendisi bile şaşırır.

Savaşa gönüllü olarak Haziran 1941'de Kızıl Ordu saflarında katılan Pavlichenko ilk olarak Odessa, iki ay

“Kış yaklaşırken kilo verip tanınmaz hale gelecekti, fakat Sovyetler onu her yerde anlatarak diğer askerlere motivasyon aşılayacaktı.”

sonra ise Sivastopol savunmalarında görev yapmıştır.

“Keskin nişancı olmak istiyordum, fakat yeteneklerimi kimse ciddiye almıyordu. Bir gün alanda atış pozisyonunu alma sırası bana gelmişti. 350-400 metre ötede siper kazmakla meşgul olan Rumen askerlerini görebiliyordum. Emir almadan ateş etmemiz yasaktı. Ateş etmek için izin istediğimi belirten bir mesaj yolladım ve beklemeye başladım. Komutanın gönderdiği yanıt ise ‘Vuracağından emin misin?’ oldu. ‘Evet’ dedim ve ateş etmek için izni aldım. İlk askeri vurdum, hemen ardından ikinci kafa da belirdi ve tekrar ateş ettim. Onu da vurmuştum. O gün keskin nişancı olarak göreve başlatıldım.”

Fakat, Lyudmila'nın savaş alanında birini öldürmesi için biraz daha zaman gerekecekti. Ağustosta, Nazilerin Odessa saldırısı başlamıştı. Lyudmila ve diğer askerler, dar ve açık bir alana bakan bir bölgede konumlanmıştı.

Lyudmila, burada donakalmış ve ateş edememişti. O anda, yan taraftan bir ses duydu. Döndüğünde, birkaç gün önce arkadaş olduğu genç askerlerden birinin kafasından vurulmuş olduğunu gördü. “O gö-rüntüden sonra, beni artık hiçbir şey durduramazdı” diyecekti.

O gün geri çekilmek zorunda kalsalar da, bir gün sonra Lyudmila Alman askerlerinden birini vuracaktı. Lyudmila, Alman taktiklerini çözdükten sonra iyice durdurulamaz hale gelmişti.

Lyudmila'nın sessizliği bıçak gibi kesen atışları, hem Alman, hem de Rus askerlerini dehşete düşürüyordu. Ağustos ayı geçilirken, Odessa savunmasının daha 28. gününde, Lyudmila'nın öldürdüğü asker sayısı 100'e ulaşmıştı bile.

Takip eden günlerin birinde, alanı daha iyi görmek için bir ağaca tırmanıp pozisyon aldığı anda başının üstünden geçen iki mermi ağaca saplanacaktı. Başka çaresi olmadığını anlayınca o yükseklikten kendini yere bırakıp, iki mezarlığın arasına düşecek ve omurgasında dayanılmaz bir acı hissedecekti. Yerde hareketsiz yatıp ölmüş taklidi yapan Lyudmila, güneş battığında yerde sürüne

sürüne geri çekilecekti.

Kayıpların ardından kendi birliğinin komutasına geçen Lyudmila, Odessa düşünce Sivastopol'da görevine devam edecekti. Bazen iki gün boyunca tek bir noktada sabit kalıp bir el ateş edebilmek için sabırla bekleyecekti. Kış yaklaşırken kilo verip tanınmaz hale gelecekti, fakat Sovyetler onu her yerde anlatarak diğer askerlere motivasyon aşılacaktı.

Bir gün, yağmurun görüşü kısıtladığı bir günde Alman askerlerinden birini çok uzak bir mesafeden vurmayı başardı. Almanlar, böyle bir atışı yalnızca Lyudmila'nın yapabileceğini çok iyi biliyordu. Ölen askerin olduğu yerden biri kalkıp şöyle bir anons geçilecekti: "Lyudmila, Bolşevik arkadaşlarını terk et ve gelip bize katıl!" Cümlesini bitirdiği an, Lyudmila tetiği çekerek ve kurbanlarına bir yenisini daha ekleyecekti.

309 Nazi askerini öldüren Lyudmila, görevinin son gününde ise şöyle bir anons duyacaktı: "Yolumuzdan çekil, Pavlichenko! Seni yakalarsak 309 parçaya ayırıp tüm parçalarını rüzgara salacağız!" Almanlar'ın aralarından 309 tanesini öldürdüğünü bilmesi, hoşuna gidecekti.

Fakat o gün, Sivastopol şehrinin üstüne 570 ton bomba yağacak, şarapnel parçalarından biri Lyudmila'nın bedenine isabet edip onu hastanelik edecekti. Lyudmila'ya ilk müdahaleler yapıldıktan sonra gece yarısı bir denizaltıyla şehirden uzaklaştırılacak 1 Temmuz'da ise şehir düşecekti.

Lyudmila, o günden sonra bir daha savaş meydanına inemedi. Resmi kayıtlara göre 309 olsa da, çoğu zaman tek başına çalıştığı için kayıt altına alınamayan öldürmeleriyle birlikte 500'den fazla Nazi askerini öldürdüğü düşünülüyor.

Lyudmila savaş alanına inmese

de bizzat Stalin tarafından görevlendirilerek ABD ziyaretlerine gönderildi. Beyaz Saray'a kabul edilen ilk Sovyet vatandaşı oldu, ABD'nin 43 şehrinde konuşmalar yaptı.

Sovyetler Birliği'ne döndükten sonra da keskin nişancı okulunda eğitmen olarak orduda hizmet vermeyi sürdürdü. 1945'te savaş bitince, Kiev Üniversitesi'ne geri dönüp tarih alanında doktorasını tamamlayarak hayatının geri kalanına bir tarihçi olarak devam etti. 1974'te, 58 yaşında hayata gözlerini yumacaktı. Ölümünün ardından, orduda tanışıp evlendiği Leonid Kitsenko'nun öldüğü yere yakın olan bir Sivastopol sokağına, ismi verildi.

2 Nisan 2015'te vizyona giren 'Bitva za Sevastopol' (Battle for Sevastopol) adlı filmde hayatı anlatılmaktadır.

Ölüm Meleği, kitabı da keskin nişancı tüfeğiyle 309 düşman askerini öldürerek dünya savaş tarihine geçen Pavlichenko'nun (Lady Death) yaşadıklarını canlı bir şekilde sunuyor.

6.40 Alarmı

Rabia Can

“İhtiyaçlarının sadece taşıyabildiğin kadarına sahip olmak; geri kalan her şeyin aslında fazla olduğunu anladığın o muhteşem anın duygusu.”

Saat 6.30. 6.40 ayarlı saatimden on dakika önce açtım gözlerimi her sabaha olduğu gibi. Tavandaki boya dalgalarına takılıyor gözüm, gün içinde yapılması gereken işler, çıkışta market alışverişi, ne yemek yapacağım endişesi, yol, trafik, günü yaşayıp yorulmuşum bile... Kendimi yataktan kalkmaya ikna edemedim ama geri uyuyamadım da, kendimle zihnim arasında gidip geliyorum. Sadece kendimle kaldığım zaman ne yapabilirim? Nasıl vakit geçiririm? Yaşamayı unuttum mu? Yaşamak

neydi ? Çıkıp biraz yaşamı mı ara-
sam? Nerde bu yaşam para ile mi
satılıyor? Bir kölenin prangasında
mı, yoksa bir sultanın sofrasında mı?
Zaman mekan değişse de konu hep
aynı mı kalacak ?

Geçen gün ölümü diledim
tanrıdan, eğer geri kalan ömrüm
bu şekilde ise reddediyorum... Ben
hangi bendim o an bilmiyorum. Aç
olan hafif kıpırdadı, kahve isteyen
sızladı, sinirli ben “duygu sömürüsü
yapma da kalk hazırlan” dedi, kırıl-
gan ben çoktan kırılmıştı bile, güleç
ben “yapabilirsin önce gülümse gerisi
gelir” dedi... İçimdeki çoklu sesler
birbirine karışmıştı artık, üstüne
birde 6.40 ayarlı alarm çalmaya
başladı.

Yüzüme ılık suyu çarparken
musluğu tamir ettirmem gerektiğini
hatırladım, düzenli olarak her sa-
bah bunu hatırlayıp hemen sonra
unutuyorum. Bunu düşünürken
bile elime aldığım havlunun rengine

takıldım; nereden almıştım bunu? Kesin indirimde bulup almışımdır yoksa bu berbat rengi neden alırım ki? Parasızlık, pahalılık eve karaktersizlik katıyor. Kullanışlı ve ucuz diye uyumsuz alınan eşyalarla dolu bu evde kendimi yabancı gibi hissettim bir an... Musluğu çoktan unutmuştum bile... Biraz sonra bu karaktersiz mobilyaları, perdeleri, tabakları, bardakları ve havluyu da unutturum... Darmadağın bir araya gelemeyen düşüncelerle yaşamak... giydiğin kıyafet, aldığın eşyalar, iş arkadaşın, patronun ya da ortağın, yolda karşılaştığın kişiler, eşin, annen, baban, sevgilin, çocuğun, kardeşin, evcil hayvanın her birinde bir parçan. Senden geriye kalanla yetine biliyor musun? Bir sohbet sırasında “her gün ruhuma işkence ediliyor” dedi biri. Günlerdir bunu düşünüyorum ruh sömürücüsü bu düzenle nasıl yaşanır?

Gitmeyi özledim; bir yere varmak için değil, herhangi bir yere ait olmak için değil, sadece gitmek arzusu, yolda olmak, bir gördüğünü bir daha görmeme ilk ve son kez görme, tatlı bir telaş heyecanıyla, ilk ve son görmenin rahatlığıyla bakışmak konuşmak. İhtiyaçlarının

“Daha iyi bir yaşam için daha fazla para kazanmayı değil, daha iyi bir yaşam için ruh sağlığımdan olmayı değil, gitmek istiyorum, varmak değil aitlik değil...”

“Bir sohbet sırasında ‘her gün ruhuma işkence ediliyor’ dedi biri. Günlerdir bunu düşünüyorum ruh sömürücüsü bu düzenle nasıl yaşanır?”

sadece taşıyabildiğin kadarına sahip olmak; geri kalan her şeyin aslında fazla olduğunu anladığın o muhteşem anın duygusu. Daha iyi bir yaşam için daha fazla para kazanmayı değil, daha iyi bir yaşam için ruh sağlığımdan olmayı değil, gitmek istiyorum, varmak değil aitlik değil... Yolları özlüyorum; dışarıda olmayı, toprağa basmayı, ağaca dokunmayı, kendiliğinden yetişen çiçekleri, bitkileri... Yaşama dair ne varsa yolda var. Açık cezaevinde yaşıyor gibiyim, suçum insan olmak... Sığamıyorum hiçbir yere, nefes almakta zorlanıyorum, ruhumun ölümünü izliyorum her gün yavaş yavaş. Ellerim kolum benim değil sanki, ayaklarım gideceği yolu ezberlemiş taşıyor gövdemi. Kim olduğumu unuttum, neye sevinip neye ağladığımı unuttum. Zaman ve paraya odaklı yıllar geçiriyorum. Yüzyıllardır yaşıyor gibiyim. Kaç bahar gördüm, kaç yaz, kaç ayaz kış gördüm, kaç insan tanıdım, kaç kişi öldü, kaç kişi doğdu, ne kadar yol gittim, ne kadar üzüldüm, ne kadar sevindim, nelerden vazgeçtim, nelere kimlere sarıldım?

Günlerdir bunu düşünüyorum ruh sömürücüsü bu düzenle nasıl yaşanır?

Neyin Nöbeti Bu Kadınlar (!)

Nihal Toprak

Günlerdir; mahalleden geçerken, sokak başlarında birikmiş kadın öbekleri görüyorum. Günlerdir dedim; 1 hafta sanırım, ramazan ayı başlangıcı ile paralel bir zamandan bahsediyorum. Burası bir gecekondu mahallesi, aslında büyük bir mahallenin gecekondu bölgesi demek artık daha doğru. Birbirine paralel yokuş aşağı 9 sokaktan oluşuyor. Ve kadınlar, bu 9 sokağın, kendilerine göre belirledikleri kısımlarında her gün nöbet halindedir. Eskiden musluklarından su akmayan evlerine, su götürmek için, tanker yolu beklenirdi sokak başlarında. Ve yine çoğunlukla kadınlar beklerdi su tankerinin yolunu. Kadınların sokak başı nöbet tutma halleri bana o zamanları anımsattı.

Sordum; "Neyin nöbeti bu kadınlar" diye.

Dediler; "Kart ve erzak dağıtımı yapılıyor. Biz de bekliyoruz."

Dedim; "Ne zaman gelecek?"

Dediler; "Bilmiyoruz. Bekliyoruz."

"Ve soruya cevap veren kadın da bunun farkında olduğu için başkaca yanıtı yoktu. Hakkını kendi eşitinden almaya çabalıyordu."

Dedim; "Bilmediğiniz bir dağıtım için, işi gücü bıraktınız bekliyorsunuz öyle mi?"

Dediler; "Evet. Çünkü getirip ihtiyacı olmayanlara, kendi adamlarına veriyorlar. Biz de varız deyip bekliyoruz."

Dedim; "Burada ihtiyacı olmayan mı var?"

Dediler; "Herkesin ihtiyacı var." Güldük. Çünkü herkesin ihtiyacı var. Ve soruya cevap veren kadın da bunun farkında olduğu için başkaca yanıtı yoktu. Hakkını kendi eşitinden almaya çabalıyordu. Bu daha kolay.

“Durumun kendisi; içinde yaşamak zorunda bırakıldığımıza nefretimi çoğaltıp, bu kabul etme hali ise çeşitli bulantılara sebep oluyor içimde.”

Bu mahallenin geleneksel bir hikayesi olmaya başlamış bu iş bir süredir. Yani üç-beş senedir. Ramazanlarda bir kısım hayırsever (!) kendine görev edinmiş, bizim nöbetçi kadınlardan çaldıklarının zekatını dağıtıyor. Zekat çeşitlerinin görünen hali; Bim Kart ve Erzak Kolisi şeklinde şimdilik. Bir kısım vicdanlı dindar zengin, çeşitli merdiven üstü-merdiven altı dergahlar aracılığıyla ramazan ayının manevi besleyiciliğine uygun dağıtımlar yapıyorlarmış. Ben hiç sistem eleştirisi yapmayacağım. İktidar bunları besliyor, sonra da böyle şirin rezil hallerle sempati uyandırma çabasında deyip ve başkaca eklemeler yapıp, derinleştirme çabasına hiç girmeyeceğim. Hiç istemiyorum çünkü bunu yapmayı, okuyan düşünsün, kendisi yorumlasın. Bunu böyle belirtme sebebim kabalığımdan değil. Durumun kendisi; içinde yaşamak zorunda bırakıldığımıza nefretimi çoğaltıp, bu kabul etme hali ise çeşitli bulantılara sebep oluyor içimde. Çeşitli okumalar yapıyorum; bu anlatının destekleyicisi belki ama başka bir çalışmanın konusu aynı zamanda. Derinleştirmeden geçeceğim. Birleşmiş Milletler, Avrupa Birliği gibi topluluklar “önlenebilir yoksulluk”

diye bir saçmalık üzerinde çeşitli çalışmalar yapmaktalar. Çeşitli Sivil toplum kuruluşlarını ve hatta ülkelerin kendilerini, bakanlıklar ve kamu kurumları üzerinden fonlayarak, çeşitli kalkınma programlarıyla “yoksullukla mücadele” çalışmaları yapmaktalar. İddiaları bu yönde.

Yukarıda, mahallede ramazan ayı yardımlarından bir parça aktarımda bulundum. Bunun bir de kaymakamlık ve buraya sosyal yardım vakıfları üzerinden yapılanı mevcut. Buradan faydalanmanın ön koşulu ise “yoksulluğunu belgelemek”. Geçen gün işe giderken vakıfta çalışan bir tanıdığımı gördüm. Kurumun aracıyla mahallede dolaşıyordu. Aracının üzerinde “Avrupa Birliği Bölgesel Kalkınma Ajansı” adı ve logosu vardı. Muhtemelen “yoksulluğunu belgelemiş” bir mahalle insanının evine keşfe gelmiş gidiyordu.

Bir yol hikayesi gibi aktardığım bu karşılaşmalarım, yoksulluğun yaratıcılarının yüzüsüzce aynı mahalde gezinmelerinin hikayesi aslında. İkiyüzlü ve alçakça geziyorlar kurbanlarının arasında. Ve kurbanlar kurban olmaktan vazgeçene kadar da bu gezintilerini sürdürecekler kuşkusuz.

Son Adam

Sibel Deniz

Dünyanın geleceğini, kendi geleceği ile eşdeğer gören kapitalist dünyanın eğlence sektöründe en favorisi, distopik filmler. Dünyanın yok olduğu, insanlığın büyük bölümünün yok olduğu, kalanların yeni bir yaşam inşa etmeye çalıştığı filmler görüyoruz her televizyonu açtığımızda ya da beyazperdede. En çok satan kitaplar arasında da onlar var.

“Kadın, varoluşundan bu yana nasıl yaşamı temsil ediyorsa, dünyanın sonu gelse de buna devam edecek ve yaşamın umudu olacak.”

Dünyanın yok oluşa gittiğini bile bile kar hırsından vazgeçmeyen sermaye dünyası bize “dünyayı yok edeceğiz, bundan kaçış yok, siz kendinize bu birbirinden korkunç alternatif geleceklerden bir gelecek beğenin” diyor.

Hayır, konumuz dünyanın nasıl yok oluşa sürüklendiği ya da buna nasıl engel olacağımız değil. Neden dünyayı, insanlığı yok oluşa sürükleyen dünya düzeninin aynı şekilde süregideceği varsayılır? Ya da egemen görüş haline getirmeye çalıştıkları bireycilik, “insan insanın kurdudur” felsefesinin yeni bir yaşam kurulurken baskın hale geleceği düşünülür...

Elbette soruyorsunuz, bir kadın dergisinde distopik geleceklerin ne işi var? Kadın dediğin yaşamı kurar, korur. Kadın demek yaşam demek diye yanıt veriyorsunuz.

Konumuz tam da bu. Yine distopik bir gelecekte kadınların nasıl bencil, vahşi ve yokedici olacağını “Y The Last Man”de izliyoruz.

“Y Son Adam” bir çizgi romanından uyarlanan tv dizisi.

Günümüz dünyasında, bir gecede tüm erkeklerin yok olduğu varsayımı ile hareket edersek ne olur, canlandıralım gözümüzde. Elbette birkaç on yıl sonra insan neslinin yok olacağı gerçeğini bir kenara koyalım... Ne yaparız???

Öncelikle yaşamın örgütlenmesi, üretimin yeniden düzenlenmesi... Biraz zaman alsa da yaşam yoluna girerdi yeniden. Üstelik zor günler atlattığımız olmanın verdiği dayanışma ruhu ile daha sıkı kenetlenilir, güçlükler daha hızlı atlatılırdı, sadece sevdiğimizleri eşlerimizi, kardeş, baba, oğullarımızı kaybetmenin verdiği acı ve hüznü kalırdı yüreklerimizde... Ve hızla erkek cinsini geri getirip dünya üzerindeki canlı hayatı sürdürmeye odaklanırdık...

Peki kahramanların yüceltildiği çizgi romanların ve Hollywood filmlerinin dünya üzerinde ve dünyanın geleceğinde kadınlara biçilen rol ne?

Bir gecede erkek cinsi insanlar, hayvanlar, kuşlar, balık ve sürüngenler dahil Y kromozomu taşıyan tüm canlılar yok olursa, kalan X kromozomlular yaşamını nasıl sürdürür???

Öncelikle tüm dünyada dev bir kaos olur. Barajlar çalıştıracak mühendisler olmayınca elektriksiz kalır dünya. Aynı şekilde iletişim kesilir. Üretim durur. Taşıtlar durur, uçaklar düşer. Devlet aygıtı dağılır ve kahraman ABD parlamentosundan geriye kalan kadınlar ülkedeki ve dünyadaki kaosu

yönetmeye çalışır... “Kadın kadının kurdudur” denilerek güç savaşlarına girilir, erkek düşmanlığı üzerinden kadınlar birbiri üzerinde egemenlik kurar, düzen kurmuş, yaşamlarını örgütlemeyi başaran kadın toplulukları ise ilkel kalmış kadın gruplarının işgallerine maruz kalır, medeniyet asırlar öncesine döner...

Y kromozomlu 2 erkek hayatta kalmayı başarıyor dizimizde... Kendini başkan ilan eden kadının oğlu ve onun bir laboratuvarından kurtardığı deney maymunu... Bir insan, bir maymun nasıl hayatta kalmayı başarmıştır? Elbet ilk hedef bunu çözmek ve bu yolla erkek cinsini yeniden türetmeye çalışmak olmalı... Öyle de yapıyorlar... Ancak “erkeklere düşman”, dünyada çekilen her acının, kadınların ödediği her bedelin erkeklerin suçu olduğu propagandası yapan kadın toplulukları, hayatta kalan bir erkeğin olduğu haberini duyduklarında, onu da “avlamak” için

yollara düşüyorlar...

Her birimiz bugüne kadar en az bir kıyamet filmi ya da distopik film izlemiştir. Nükleer savaşlar, uzaylı istilaları, kuraklık, ozon tabakasının yok olması vs. vs... Ancak bu "Son Adam", muhtemelen içlerinde en vahşisi, en akıl almaz olacaktır... Bildiğimiz dünya yok olurken, hasarları en kısa sürede onarıp, yeni bir yaşamı örgütlemeye girişeceklerini beklediğimiz-bildiğimiz kadınların, dünyayı kaldığı yerden yok etmeye devam etmeleri, yok oluşu hızlandırmaları beklediğimiz bir şey...

Atlamamız gereken bir nokta da, kadına, kadın sorununa, kadın özgürlüğüne cinsiyet açısından değil, sınıf açısından bakmak gerekliliği... Cinsiyete karşı cinsiyet dediğimizde kadını erkeğe — erkeği kadına düşmanlaştırmaktan öte ne elde edebiliriz? Bizi ezenin erkekler değil de, her iki cinsiyetten, egemen sınıf olduğunu baş köşeye yazıp unutmadan bakmalıyız dünyaya ve özgürlük mücadelesine...

Biz kadınlar dayanışma içinde, onarıcı, yapıcı ruhla kolları sıvayıp çalışmaya başlarız. Yaşamak istediğimiz, yaratmaya çalıştığımız dünya emeğin, sevginin dünyası nihayetinde. Savaşan değil dayanışan, el ele verip tüm zorlukların üstesinden gelen bir dünya... Bize dayatılan, reva görülen bencil, çıkarıcı, nefret ve hırs dolu güç

*"Yok edecekse,
daha iyi,
daha üstün bir
yaşamı üretmek için
eskiye dair ne
varsa yok edecek..."*

dünyası değil bizim dünyamız.

Kadın, varoluşundan bu yana nasıl yaşamı temsil ediyorsa, dünyanın sonu gelse de buna devam edecek ve yaşamın umudu olacak. Yok edecekse, daha iyi, daha üstün bir yaşamı üretmek için eskiye dair ne varsa yok edecek... Her tür gericiliği temsil eden, nefrete dair her şeyi yok edecek daha üstün bir yaşamı örmek için... Ve yeryüzünde tek kalsa da, yaşamı yeniden ve yeniden üretmek için savaşmaktan geri durmayacak!

Bir Anma Bir İsyan ve Bin Kucaklaşma...

Çiğdem

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü...

İlk 8 Mart'ımı "dünya kadınlar günü" olarak kutlamıştım.

Her sene sözde kutlamalarda verilen hediyeler.

Bazen bir düdüklü tencere, bazen bir süpürge, bazen de bir bulaşık makinesi... Kadın olmanın değerinin çeşitli ev içi materyallerle taçlandırıldığı yıllar....

Güçlü kadın olmanın gün içinde kaç cam sildiğinle, üretken olmanın kaç çocuk doğurduğunla, bilinçli olmanın eşinin midesine gidecek güzel yemeklerin tariflerini biliyor olabilmekten geçtiği zamanlar...

Ve 20 yıl sonra gelen 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü! Bir anma, bir isyan ve bin kucak-

laşma...

Yıllar içerisinde kazanılan ama yalnızlık hissi ile belki de korkusu ile seslendirilememiş olan, içten içe sayıklanan bir düşün, bir umudun, bir sesin binlerce sesle bir olup haykırması...

Artık yalnız olmadığını bilmek. Sorunlarının, zorluklarının sadece sana ait değil, ofiste, okulda, fabrikada ve de evlerde yaşam mücadelesi veren her bir kadının da sorunlarının olduğunun bilincine varmak... Harekete geçmek (geçirebilmek), "meğer ne çokmuşuz, ne kadar güçlüymüşüz ve ne kadar da sesliymişiz" dedirtebilmek için tüm haklılığımızla ve isyanımızla diyoruz ki;

Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü!

Yoksulluk Nafakasının Kaldırılması Kadınları Eve Hapsedecek

Av. Seher Dursun

Son zamanlarda gündemde olan yeni düzenlemeye göre, “nafaka ödeme süresine üst sınır konulması” ve “evlilik süresine göre nafaka ödenmesi”; 2 yılın altındaki evliliklerde 5 yıl, 5 ila 10 yıl arasındaki evliliklerde 12 yıl nafaka verilmesi planlanıyor. Süre sınırında belirleyici olacak olan ise hakim olacak. Hakim, nafakayla ilgili karar verirken, ‘eşlerin iş ve gelir durumunu’ dikkate alacak.

Nafaka tartışması 2011’den beri devam ediyor. Önce kadınlara, “süresiz nafaka verilmemesi gerek” dendi. 2011’in ardından 2016’da “Aile Bütünlüğünü Olumsuz Etkileyen Unsurlar İle Boşanma Olaylarının Araştırılması Ve Aile Kurumunun Güçlendirilmesi İçin Alınması Gereken Önlemlerin Belirlenmesi Amacıyla Kurulan Meclis

“Nafaka ile ilgili asıl sorun, kadınların bu nafakalarla yaşamaya mecbur bırakılmasıdır; tabi eğer tahsil edebilirlerse.”

Araştırması Komisyonu” kuruldu. Bu komisyonun 16 Mayıs tarihli raporu ile ev içi şiddet, kadın cinayetleri, çocuk istismarı, kadının ev içi emeği gibi konuları görmezden gelerek; kadınları değil aileyi korumayı amaçladığını ortaya koydu.

Bu tartışmalar sürerken, Aile Bakanlığı bir açıklama yaptı ve “Nafaka düzenlemesinin ya-

pılmayacağını, süresiz nafakaya dokunulmayacağını” açıkladı. Bu açıklama kadınları biraz rahatlattı ancak biliyoruz ki her seferinde yeniden gündem olacak.

Peki yeni düzenleme kadınların hayatını nasıl etkileyecek?

Türkiye’de, ataerkil sistemi, derinleşen kadın yoksulluğunu, kadının erkek karşısındaki eşitiz durumunu görmezden gelerek bu konuyu irdelemek eksik kalacaktır. Nafaka tartışmaları sırasında sanki içinde bulunduğumuz ataerkil sistemden bihabermişiz gibi kadınların sahip olduğu haklar onlara zahmetsiz sunuluyormuş gibi bir algı yaratılmaya çalışılıyor. Nafakaya ulaşmak maalesef kadınlar için çok zor. Hem mahkeme önünde hem de icra aşamasında kadınlar bu zorluklar nedeniyle haklarından vazgeçmek zorunda kalıyorlar. Nafaka hakkında vazgeçmek bir yana bu durum ekonomik olarak yaşamını nasıl sürdüreceğini düşünen kadınları, istemedikleri halde evliliklerini sürdürmek zorunda bırakıyor.

Yapılan araştırmalara göre Türkiye’de nafaka ortalaması 300 TL civarında ve çoğu da tahsil edilemiyor! Nafaka ile ilgili asıl sorun kadınların nafakalar ile yaşamaya mecbur bırakılmasıdır, tabi eğer tahsil edebilirse. Şu haliyle bile kadınlar boşanma konusunda defalarca kez düşünürken, bu düzenleme geçerse kadınların şiddetten uzaklaşması ve şiddetten uzak bir hayat kurmak amacıyla boşanma kararı alması daha da zorlaşacaktır.

Çünkü Türkiye’de kadınların birçoğu istihdamdan uzaklaşmış, güvencesiz, bakım işlerinden sorumlu bir durumda, kadın emeği

“Nafaka hakkında vazgeçmek bir yana bu durum ekonomik olarak yaşamını nasıl sürdüreceğini düşünen kadınları, istemedikleri halde evliliklerini sürdürmek zorunda bırakıyor.”

hala ev hanesine ek gelir olarak görülmekte ve ikincil planda. Evli olan kadınların çok azı ekonomik olarak bağımsızlığını elinde bulunduruyor, boşanan kadınlar açlık ve yoksulluk sınırında yaşıyor.

Yoksulluk nafakasının verilmesini belli bir süre ile kısıtlayarak ekonomik açıdan güçsüz durumda olan kadınların boşanmasının önüne geçilecek kadınlar istemedikleri adamlarla istemedikleri yaşamları sürmek, şiddet gördükleri evliliklerine katlanmak zorunda bırakılacaktır.

Bu düzenlemelerle kadınların ev dışına çıkabilmelerinin koşullarını yaratmak yerine iş gücünü doğuran ve yetiştiren, yeniden üretimi sağlayan, yaşlı ve çocuk bakımını gerçekleştirerek devletten bu yükü alan yer olan aile, kadını görmezden gelerek aileyi güçlendirmek, korumak ve bu dayatmaya karşı çıkan kadınları da boşanmaları engelleyerek erkeğe bağımlı kılmak istemektedir. Bu da bize bu sistemin aile kurumunun her ne olursa olsun korunması için çabaladığını gösteriyor.

Kadına Karşı Şiddeti Önlemede

Bu metinde şiddet gördüğümüz acil ve genel durumlarda Kanun'dan nasıl yararlanabileceğimize ilişkin bilgiler kısa ve öz olarak ifade edilmeye çalışılmıştır.

Bu Kanun, şiddete uğrayan veya şiddete uğrama tehlikesi altında bulunan kadınların, çocukların, LGBT+ların, aile bireylerinin ve tek taraflı ısrarlı takip mağduru olan kişilerin korunması ve bu kişilere yönelik şiddetin önlenmesi amacıyla alınacak tedbirleri düzenlemektedir.

Kanun'da şiddet; fiziksel, cinsel, psikolojik veya ekonomik açıdan zarar görmemizle veya acı çekmemizle sonuçlanan veya sonuçlanması muhtemel hareketlerin tümü olarak tanımlanmaktadır. Hakaret etmek, aşağılamak, öldürmekle veya yaralamakla tehdit etmek, istenmeyen zamanlarda ve biçimlerde cinsel ilişkiye zorlamak, ısrarla telefonla aramak, takip etmek şiddet biçimlerinden sadece birkaçıdır...

Bu davranışlara maruz kalmanız veya bunun tehlikesi ya da tehdidi altında olmanız bu kanundan yararlanabilmek için yeterlidir.

Kanun Kapsamında Haklarımız Neler?

1. ŞİDDET UYGULAYAN KİŞİNİN SİZİ ÇEŞİTLİ ARAÇLARLA RAHATSIZ ETMESİNİN YASAKLANMASINI İSTEYEBİLİRSİNİZ.

Şiddet uygulayanın size telefon, mail, sosyal medya veya herhangi bir yöntem aracılığı ile ulaşmasının yasaklanmasını size en yakın Karakol, Cumhuriyet Başsavcılıkları, ŞÖNİM veya Aile Mahkemelerinden isteyebilirsiniz.

2. KİMLİK VE ADRES BİLGİLERİNİZİN GİZLENMESİNİ İSTEYEBİLİRSİNİZ.

Can güvenliğiniz tehdit altında ve şiddet uygulayandan kaçırıyorsanız, kimlik ve adres bilgilerinizin tüm resmi kayıtlarda gizlenmesini isteyebilirsiniz. Yapacağınız başvuruda, adres ve kimlik bilgilerinizin gizlenmesini talep ettiğinizi açıkça belirtin ve bu gizlilik kararının, Aile Mahkemesince yazılacak karar metninde açık ve ayrıntılı olarak yer almasını isteyin.

3. GEÇİCİ KORUMA (YAKIN KORUMA) ALTINA ALINMAYI TALEP EDEBİLİRSİNİZ.

Şiddet uygulayan ya da uygulama ihtimali olan kişinin size zarar vermesinden endişe ediyorsanız, dışarı çıktığınızda, işe giderken vb. size eşlik edecek bir polisin görevlendirilmesini size en yakın Karakol, Cumhuriyet Başsavcılıkları, Kaymakamlık/Valilik, ŞÖNİM veya Aile Mahkemelerinden isteyebilirsiniz.

Valilik veya Kaymakamlık sizi savcılığa veya aile mahkemesine yönlendirmeden bu kararı verebilir, acil bir durum söz konusu ise de polis veya jandarma olayı takip eden ilk iş gününde bu kararı valiliğe veya kaymakamlığa onaylatırlar.

4. ŞİDDET UYGULAYAN KİŞİYE UZAKLAŞTIRMA KARARI ÇIKARTABİLİRSİNİZ.

Şiddet uygulayan kişiyi birlikte yaşadığınız ortak konuttan uzaklaştırılmasını size en yakın Karakol, Cumhuriyet Başsavcılıkları, ŞÖNİM veya Aile Mahkemelerinden isteyebilir, karar süresi içerisinde bu konuta, işyerinize, çocuğunuzun okuluna ve size yaklaşmasını engelleyebilir ve siz bu konutta yaşamaya devam edebilirsiniz.

Acil ve hemen müdahale edilmesi gereken bir durumda polis şiddet uygulayan kişiyi mahkeme kararı olmadan uzaklaştırabilir.

5. SIĞINAK TALEP EDEBİLİRSİNİZ.

Ağır ve acil bir şiddet durumu söz konusuysa ve kalabileceğiniz güvenli bir yer yoksa, bu durumda size en yakın Karakol, Cumhuriyet Başsavcılıkları, Kaymakamlık/Valilik, Şiddet Önleme ve İzleme Merkezi (ŞÖNİM) veya Aile Mahkemelerinden sığınak talep edebilirsiniz.

Siğınakta kalmak için Aile Mahkemesi Kararı gerekmez. Başvurduğunuz birim sizi en yakın siğınağa götürmekle yükümlüdür.

6. ŞİDDET UYGULAYANIN SİLAHINI POLİSE TESLİM ETMESİNİ İSTEYEBİLİRSİNİZ.

Şiddet uygulayan ya da uygulama ihtimali bulunan kişinin silahını polise teslim etmesini talep edebilirsiniz. Bu kişi polis veya jandarma gibi mesleği nedeniyle silah taşıyan biri dahi olsa, yine de silahını teslim etmesini size en yakın Karakol, Cumhuriyet Başsavcılıkları, ŞÖ-NİM veya Aile Mahkemelerinden talep edebilirsiniz.

7. GEÇİCİ VELAYET VE TEDBİR NAFAKASI TALEP EDEBİLİRSİNİZ.

Çocuğunuz varsa ve henüz bir boşanma davası açmamışsanız, bu kanun kapsamında çocuklarınızın geçici velayetini isteyebilirsiniz. Evlilik devam ettiği sürece velayet anne ve baba tarafından ortak kullanılır. Ancak eşinizin size ve çocuklarınıza şiddet uygulaması durumunda, Aile Mahkemesi velayeti geçici olarak size verebilir.

Ayrıca, daha öncesinde bağlanmış bir nafakanız yoksa kendiniz ve çocuklarınız için Aile Mahkemesinden nafaka talebinde de bulunabilirsiniz.

8. OTURDUĞUNUZ EVE AİLE KONUTU ŞERHİ KONULMASINI İSTEYEBİLİRSİNİZ.

Kanun kapsamında Aile Mahkemesi'ne başvurarak oturduğunuz eve aile konut şerhi koydurabilirsiniz. Aile konut şerhi konulduktan sonra, eşiniz aile konutunu size sormadan satamaz veya aile konutu üzerindeki haklarınızı sınırlayamaz. Bu vesile ile açacağınız boşanma davası sonucunda alacaklarınızı garanti altına almış olursunuz.

Ayrıca, mahkemeye başvurmadan evlilik cüzdanınız, ikametgâh belgeniz ve kimlik fotokopinizle birlikte Tapu Müdürlüğü'ne giderek de aile konut şerhi koydurabilirsiniz.

**Bir gün sen de katılırsan,
derin akıntıların içine.
Eğer bir gün hissedersen sen de
O akıntının içinde ellerimi,
o elin de seni sardığını görürsen
Sarmak istersen,
içten ve derinden...**

**O zaman
akıntıyı tersine döndürecek,
ağzını attığın her damlada
dudaklarının kenarından akan balı hissedeceksin.
Ellerinde sıyracaksın dudaklarının kenarını.
Bir gün eğer sen de hissedersen
Akıntının içinde kendini,
seni saran eli
sararsan bütün içtenliğin ve benliğine
korkmayacaksın o zaman akıntının hızından.
Çünkü bal damlayacak sardığın her koldan,
Çünkü yaranın üstünü balla kapatacaksın
kapatacağız dört koldan.
İşte o zaman yaran baldan daha tatlı gelecek.
Çünkü o zaman yaran yaramız olacak,
o zaman bedenimiz akıntının içinde bir bütün olacak.**

**Artık o zaman
Bir bütünlükle alacağız dümeni ellerimize.
Eğer bir gün sen de böyle hissedersen
Bil ki hızla akan akıntı
bizden yana akıyordur.
İşte o zaman
Hoş gelmişsindir.
Acıyan dillere bal getirmişsindir.**

**İşte o zaman
Acı nereden ve nasıl gelirse gelsin
Hücum edeceğiz üstüne
Binlerce koldan aldığımız güçle.**

Açlığa Başkaldırıyoruz!

Emekçi Kadınlar

Pandeminin derinleştirdiği ekonomik ve siyasi krizin gölgesinde ezilen, sömürülen emekçiler olarak geçinemiyoruz.

Geçinemediği için intihar edenler, aldığı maaşı yetiremeyen işçiler, işsizlikle boğuşanlar, her yerde iki kat fazla sömürülen emekçi kadınlar, güvencesiz ve düşük ücretle çalışmaya mahkum edilmiş göçmen işçiler, bankalara olan borçlarını ödeyemeyenler, gelecekte ümidini kesmiş binlerce genç, her gün tencereye koyacağı yemeği düşünmekten bitap düşmüş ev işçisi kadınlar açlık ve geleceksizlik sarmalının girdabında. Markete pazara giderken defalarca düşünür, kiramızı ödeyememenin, gelecek faturaların kaygısıyla yaşar hale geldik.

Farplas, Yemek Sepeti, Migros, Corazon, Dijitürk ve niceisi.. Tekstilden ekonomiye, petrokimyadan metale, sağlığa, taşımacılığa kadar birçok sektörde ardi ardına başlayan eylemler, bizlere bu açlık ve geleceksizlik sarmalında sorunlarımızın ortak olduğunu göstermekle kalmadı sadece, bu sarmaldan ancak birbirimizden aldığımız sınıf bilinci ile birlikte mücadele etmenin çözüm olacağını da gösterdi. Açlık sınırında çalışmaya mecbur bırakılan binlerce emekçi, bir yerde başlayan isyanın ateşini alıp ülkenin dört bir yanında aynı koşullarda açlığa mahkum edilen milyonlarca işçiye taşıdı; bu ateş harlanarak büyüyor.

Ve biz emekçi kadınlar... Aynı koşullarda daha düşük ücretlerle çalıştırılanlar. Adları işten çıkarılacaklar listesinde hep en üst sıralarda olanlar. Güvencesizliğe mahkum edilen bizler; pandemi ile beraber artan ev işlerinin, çocuk ve yaşlı

bakımının da yükünü bir kez daha omuzlayan bizleriz...

Uzun uzadıya yapılan ekonomi hesaplamaları ile değil, ocağa koyduğumuz yemeğin tedirginliğinde biliyoruz krizi; gelen faturaları bekleyişimizde, pazardan eli boş çıkarkenki öfkemizde. Bir gün çalışmazsak, sonraki ay ne yapacağımızı bilmeden, elimizdekini ucu ucuna yetiştirmeye çalışıyoruz...

Bu çifte sömürüye duyduğumuz öfkeyle, nerede bir isyan başlasa biz kadınlar, oradayız.

Bizler, fabrikayı kilitleyenleriz, üretimi durduruyoruz... Bize üç kuruşu reva görürken kesesini dolduran patronların ensesinde hesap soranlarız.

Bugün açlık sınırının altında yaşamayı reddediyor, mücadele ediyoruz.

Alınterimiz üzerinden sefa içinde yaşayan patronların sahip oldukları her şey, bizimdir. İnsana yakışır bir yaşamı; bize ait olan ne varsa mücadele edip almakla kazanacağız. Bizleri evlerimizde sömüren erkek egemen sisteme, işyerlerinde sömüren kapitalizme karşı ancak sömürünün olmadığı bir yaşamı kurarak özgür olabiliriz.

Bu yüzyılda bizlere hala karın tokluğunu reva görenlere söylüyoruz, sömürü düzeninizi yerle bir edeceğiz.

Gelin açlık ve geleceksizlik sarmalından birlikte çıkalım, isyanımızı tek ses olarak haykuralım.

**Açlığa Başkaldırıyoruz!
Geleceksizliğe Başkaldırıyoruz!
Yoksulluğa Başkaldırıyoruz!
Kapitalizme Başkaldırıyoruz!
Yaşanacak Bir Dünyayı
Ellerimizle Kuracağız!**

"Evet, Enternasyonal'in ömrü yalnızca dokuz yıl sürdü; ama Enternasyonal'in bütün ülkelerin proleterleri arasında yarattığı sonsuz birliğin hala hayatta olduğuna, hem de her zamankinden güçlü olarak yaşadığına, bugünden daha iyi tanık olamaz."

Komünist Manifesto

978-825-70149-9-3